

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2015/C 311/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2015/C 311/02	Cauza C-425/13: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2015 – Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene (Acțiune în anulare — Decizie a Consiliului de autorizare a inițierii negocierilor privind conectarea sistemului Uniunii Europene de comercializare a drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră cu un sistem de comercializare a drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră din Australia — Directive de negociere — Comitet special — Articolul 13 alineatul (2) TUE, articolul 218 alineatele (2)-(4) TFUE și articolul 295 TFUE — Echilibru instituțional)	2
2015/C 311/03	Cauza C-584/13: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Directeur général des finances publiques/Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA și Mapfre warranty SpA/Directeur général des finances publiques (Trimitere preliminară — Fiscalitate — Impozit pe cifra de afaceri — Domeniu de aplicare — Scutiri — Noțiunea „operațiuni de asigurare” — Noțiunea „prestări de servicii” — Sumă forfetară plătită pentru garanție în caz de defecțiuni ale unui autovehicul de ocazie).	3

2015/C 311/04	Cauza C-612/13 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2015 – ClientEarth/Comisia Europeană [Recurs — Acces la documentele instituțiilor Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță — Informații privind mediul — Convenția de la Aarhus — Articolul 4 alineatele (1) și (4) — Excepție de la dreptul de acces — Protecția obiectivelor activităților de anchetă — Studii realizate de o întreprindere, la cererea Comisiei Europene, având ca obiect transpunerea directivelor în materie de mediu — Respingere în parte a cererii de acces]	4
2015/C 311/05	Cauza C-615/13 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2015 – ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA), Comisia Europeană (Recurs — Acces la documentele instituțiilor Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Articolul 4 alineatul (1) litera (b) — Regulamentul (CE) nr. 45/2001 — Articolul 8 — Excepție de la dreptul de acces — Protecția datelor cu caracter personal — Noțiunea „date cu caracter personal” — Condițiile unui transfer de date cu caracter personal — Numele autorului fiecărei observații privind un proiect de orientare al Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) legat de documentația științifică ce trebuie anexată cererilor de autorizare pentru introducerea pe piață a unor produse fitosanitare — Respingerea cererii de acces).	5
2015/C 311/06	Cauza C-653/13: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2015 – Comisia Europeană/Republica Italiană [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 2006/12/CE — Articolele 4 și 5 — Gestionarea deșeurilor — Regiunea Campania — Hotărâre a Curții — Constatarea unei neîndepliniri a obligațiilor — Neexecutare parțială a hotărârii — Articolul 260 alineatul (2) TFUE — Sancțiuni pecuniare — Penalitate cu titlu cominatoriu — Sumă forfetară]	6
2015/C 311/07	Cauza C-681/13: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Diageo Brands BV/Simiramida-04 EOOD (Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Recunoașterea și executarea hotărârilor — Motive de refuz — Încălcarea ordinii publice a statului solicitat — Decizie care provine de la o instanță din alt stat membru, contrară dreptului Uniunii în materia mărcilor — Directiva 2004/48/CE — Respectarea drepturilor de proprietate intelectuală — Cheltuieli de judecată)	6
2015/C 311/08	Cauza C-21/14 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2015 – Comisia Europeană/Rusal Armenal ZAO, Consiliul Uniunii Europene [Recurs — Dumping — Importuri de anumite folii de aluminiu originare din Armenia, Brazilia și China — Aderarea Republicii Armenia la Organizația Mondială a Comerțului (OMC) — Articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Compatibilitate cu Acordul privind aplicarea articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț 1994 (GATT)]	7
2015/C 311/09	Cauza C-83/14: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Sofia-grad – Bulgaria) – CHEZ Razpredelenie Bulgaria AD/Komisija za zashchita ot diskriminatsia (Directiva 2000/43/CE — Principiul egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică — Cartiere urbane populate în principal de persoane de origine romă — Amplasarea contoarelor de energie electrică pe stâlpii care fac parte din rețeaua liniei electrice aeriene, la o înălțime de șase-șapte metri — Noțiunile „discriminare directă” și „discriminare indirectă” — Sarcina probei — Justificare eventuală — Prevenirea manipulărilor contoarelor de energie electrică și a racordărilor nelegale — Proporționalitate — Caracter generalizat al măsurii — Efect jignitor și stigmatizant al acesteia — Directivele 2006/32/CE și 2009/72/CE — Imposibilitatea utilizatorului final de a controla consumul de energie electrică)	8

2015/C 311/10	Cauza C-140/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2015 – Comisia Europeană/Republica Slovenia (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directivele 2008/98/CE și 1999/31/CE — Prevenirea și eliminarea depozitului de pământ excavat și a altor deșeuri — Depozite de deșeuri — Neadoptarea unor măsuri în vederea eliminării și a stocării acestor deșeuri — Exercitarea unor căi de atac jurisdicționale)	10
2015/C 311/11	Cauza C-145/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2015 – Comisia Europeană/Republica Bulgaria (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 1999/31/CE — Articolul 14 — Depozite de deșeuri — Deșeuri nepericuloase — Neconformitate a depozitelor de deșeuri existente)	11
2015/C 311/12	Cauza C-369/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Köln – Germania) – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH/Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG (Trimitere preliminară — Deșeuri de echipamente electrice și electronice — Directiva 2002/96/CE — Articolul 2 alineatul (1) și articolul 3 litera (a), precum și anexele IA și IB — Directiva 2012/19/UE — Articolul 2 alineatul (1) litera (a), articolul 2 alineatul (3) litera (b) și articolul 3 alineatul (1) literele (a) și (b), precum și anexele I și II — Noțiunile „echipamente electrice și electronice” și „unelte electrice și electronice” — Dispozitive de acționare a ușilor de garaj)	11
2015/C 311/13	Cauza C-468/14: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 16 iulie 2015 – Comisia Europeană/Regatul Danemarcei [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2001/37/CE — Fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun — Articolul 2 punctul 4 și articolul 8 — Interdicția de introducere pe piață a tutunului pentru uz oral — „Snus” (tutun pentru uz oral) în vrac]	12
2015/C 311/14	Cauza C-485/14: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 16 iulie 2015 – Comisia Europeană/Republica Franceză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a capitalurilor — Articolele 63 TFUE și 40 din Acordul privind SEE — Impozit pe transferul de proprietate cu titlu gratuit — Scutire — Legate și donații — Diferență de tratament — Organisme situate într-un alt stat membru — Lipsa unei convenții fiscale bilaterale)	12
2015/C 311/15	Avizul 3/15: Cerere de aviz prezentată de Comisia Europeană în temeiul articolului 218 alineatul (11) TFUE	13
2015/C 311/16	Cauza C-579/14 P: Recurs introdus la 12 decembrie 2014 de Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 16 octombrie 2014 în cauza T-297/13, Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	13
2015/C 311/17	Cauza C-602/14 P: Recurs introdus la 23 decembrie 2014 de Bharat Heavy Electricals Ltd împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 21 octombrie 2014 în cauza T-374/14, Bharat Heavy Electricals Ltd/Comisia Europeană	14
2015/C 311/18	Cauza C-36/15 P: Recurs introdus la 28 ianuarie 2015 de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 25 noiembrie 2014 în cauza T-556/12, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)/Royalton Overseas Ltd	14
2015/C 311/19	Cauza C-136/15 P: Recurs introdus la 20 martie 2015 de Mohammad Makhlof împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) pronunțate la 21 ianuarie 2015 în cauza T-509/11, Makhlof/Consiliul	14

2015/C 311/20	Cauza C-227/15 P: Recurs introdus la 19 mai 2015 de Robert Aubineau și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 18 martie 2015 în cauzele T-195/11, T-458/11, T-448/12 și T-41/13, Cahier și alții/Consiliul și Comisia	15
2015/C 311/21	Cauza C-251/15 P: Recurs introdus la 26 mai 2015 de Emsibeth SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 26 martie 2015 în cauza T-596/13, Emsibeth/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	16
2015/C 311/22	Cauza C-271/15 P: Recurs introdus la 8 iunie 2015 de Sea Handling SpA, în lichidare, fostă Sea Handling SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 25 martie 2015 în cauza T-456/13, Sea Handling/Comisia	17
2015/C 311/23	Cauza C-294/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Apelacyjny w Warszawie (Polonia) la 17 iunie 2015 – Edyta Mikołajczyk/Marie Louise Czarnecka, Stefan Czarnecki	19
2015/C 311/24	Cauza C-298/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lituania) la 18 iunie 2015 – UAB „Borta”/VĮ Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija.	20
2015/C 311/25	Cauza C-303/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Łodzi (Polonia) la 22 iunie 2015 – G.M. și M.S.	21
2015/C 311/26	Cauza C-306/15: Acțiune introdusă la data de 23 iunie 2015 – Comisia Europeană/România	21
2015/C 311/27	Cauza C-316/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit) la 26 iunie 2015 – The Queen on the application of Hemming (activând sub denumirea comercială „Simply Pleasure Ltd.”) și alții/Westminster City Council.	22
2015/C 311/28	Cauza C-317/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 26 iunie 2015 – X, Staatssecretaris van Financiën.	23
2015/C 311/29	Cauza C-318/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italia) la 26 iunie 2015 – Tecnoedi Costruzioni Srl/Comune di Fossano.	24
2015/C 311/30	Cauza C-323/15 P: Recurs introdus la 30 iunie 2015 de Polynt SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 30 aprilie 2015 în cauza T-134/13, Polynt SpA și Sitre Srl/Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)	24
2015/C 311/31	Cauza C-324/15 P: Recurs introdus la 30 iunie 2015 de Hitachi Chemical Europe GmbH și Polynt SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 30 aprilie 2015 în cauza T-135/13, Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA și Sitre Srl/Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)	25
2015/C 311/32	Cauza C-326/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administratīvā apgabaltiesa (Letonia) la 1 iulie 2015 – AS „DNB Banka”	26
2015/C 311/33	Cauza C-331/15 P: Recurs formulat la 3 iulie 2015 de Republica Franceză împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 16 aprilie 2015 în cauza T-402/12, Carl Schlyter/Comisia Europeană	27

2015/C 311/34	Cauza C-336/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Arbetsdomstolen (Suedia) la 6 iulie 2015 – Unionen/Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB.	29
2015/C 311/35	Cauza C-339/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 7 iulie 2015 – Proces penal împotriva domnului Luc Vanderborght, parte civilă: Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW	30
2015/C 311/36	Cauza C-343/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Centrale Raad van Beroep (Țările de Jos) la 8 iulie 2015 – J. Klinkenberg/Minister van Infrastructuur en Milieu.	31
2015/C 311/37	Cauza C-344/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Appeal Commissioners (Irlanda) la 6 iulie 2015 – National Roads Authority/The Revenue Commissioners	32
2015/C 311/38	Cauza C-345/15 P: Recurs introdus la 7 iulie 2015 de Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) și Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 28 aprilie 2015 în cauza T-169/12, Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) și Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF)/Consiliul Uniunii Europene	33
2015/C 311/39	Cauza C-350/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italia) la 10 iulie 2015 – Procedură penală împotriva Luciano Baldetti	34
2015/C 311/40	Cauza C-368/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 14 iulie 2015 – Ilves Jakelu Oy	34
2015/C 311/41	Cauza C-369/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 13 iulie 2015 – Siderúrgica Sevillana S.A./Administración del Estado	35
2015/C 311/42	Cauza C-370/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 13 iulie 2015 – Solvay Solutions España S.L./Administración del Estado	37
2015/C 311/43	Cauza C-371/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 13 iulie 2015 – Cepsa Quimica, S.A./Administración del Estado	39
2015/C 311/44	Cauza C-372/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 13 iulie 2015 – Dow Chemical Ibérica S.A./Administración del Estado	41
2015/C 311/45	Cauza C-389/15: Acțiune introdusă la 17 iulie 2015 – Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene	42
2015/C 311/46	Cauza C-394/15 P: Recurs introdus la 21 iulie 2015 de John Dalli împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 12 mai 2015 în cauza T-562/12, John Dalli/Comisia Europeană	43

Tribunalul

2015/C 311/47	Cauza T-19/13: Ordonanța Tribunalului din 29 iunie 2015 – Frank Bold/Comisia („Mediu — Directiva 2003/87/CE — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Decizie prin care se acordă Republicii Cehe opțiunea de alocare tranzitorie a unor cote cu titlu gratuit pentru modernizarea producției de energie electrică — Cerere de reexaminare internă a deciziei — Inexistența unei măsuri cu caracter individual — Decizie a Comisiei prin care se declară inadmisibilă cererea de reexaminare — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)	44
---------------	--	----

2015/C 311/48	Cauza T-690/13: Ordonanța Tribunalului din 22 iunie 2015 – In vivo/Comisia („Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Refuz al OLAF de a deschide o investigație externă — Luare de poziție — Cerere de emitere a unei somații — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”)	45
2015/C 311/49	Cauza T-552/14: Ordonanța Tribunalului din 24 iunie 2015 – Wm. Wrigley Jr./OAPI (Extra) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Extra — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată”].	45
2015/C 311/50	Cauza T-553/14: Ordonanța Tribunalului din 24 iunie 2015 – Wm. Wrigley Jr./OAPI (Extra) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Extra — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit inadmisibilă”]	46
2015/C 311/51	Cauza T-625/14: Ordonanța Tribunalului din 24 iunie 2015 – Wm. Wrigley Jr./OAPI (Reprezentarea unei sfere) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative reprezentând o sferă — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată”].	47
2015/C 311/52	Cauza T-626/14: Ordonanța Tribunalului din 24 iunie 2015 – Wm. Wrigley Jr./OAPI (Reprezentarea unei sfere albastre) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative reprezentând o sferă albastră — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată”]	47
2015/C 311/53	Cauza T-132/15: Acțiune introdusă la 12 iunie 2015 – IR/OAPI – Pirelli Tyre (popchrono).	48
2015/C 311/54	Cauza T-351/15: Acțiune introdusă la 30 iunie 2015 – Papapanagiotou/Parlamentul	49
2015/C 311/55	Cauza T-353/15: Acțiune introdusă la 26 iunie 2015 – NeXovation/Comisia	50
2015/C 311/56	Cauza T-370/15 P: Recurs introdus la 9 iulie 2015 de CJ împotriva Hotărârii din 29 aprilie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauzele conexe F-159/12 și F-161/12, CJ/ECDC	51
2015/C 311/57	Cauza T-371/15: Acțiune introdusă la 9 iulie 2015 – Preferisco Foods/OAPI – Piccardo & Savore’ (PREFERISCO)	53
2015/C 311/58	Cauza T-390/15: Acțiune introdusă la 16 iulie 2015 – Perfetti Van Melle Benelux/OAPI – PepsiCo (3D)	53
2015/C 311/59	Cauza T-393/15: Acțiune introdusă la 13 iulie 2015 – Università del Salento/Comisia	54
2015/C 311/60	Cauza T-395/15 P: Recurs introdus la 14 iulie 2015 de Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC) împotriva Hotărârii din 29 aprilie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauzele conexe F-159/12 și F-161/12, CJ/ECDC.	55
2015/C 311/61	Cauza T-399/15: Acțiune introdusă la 20 iulie – Morgan & Morgan/OAPI – Grupo Morgan & Morgan (Morgan & Morgan)	56
2015/C 311/62	Cauza T-402/15: Acțiune introdusă la 22 iulie 2015 – Republica Polonă/Comisia Europeană	57

2015/C 311/63	Cauza T-403/15: Acțiune introdusă la 22 iulie 2015 – JYSK/Comisia	58
2015/C 311/64	Cauza T-407/15: Acțiune introdusă la 27 iulie 2015 – Monster Energy/OAPI – Hot-Can Intellectual Property (HotoGo self-heating can technology)	59
2015/C 311/65	Cauza T-573/12: Ordonanța Tribunalului din 12 iunie 2015 – Matrix Energetics International/OAPI (MATRIX ENERGETICS).	60
2015/C 311/66	Cauza T-73/13: Ordonanța Tribunalului din 29 iunie 2015 – InterMune UK și alții/EMA	60
2015/C 311/67	Cauza T-166/14: Ordonanța Tribunalului din 17 iunie 2015 – PRS Mediterranean/OAPI – Reynolds Presto Products (NEOWEB)	61
2015/C 311/68	Cauza T-212/14: Ordonanța Tribunalului din 29 iunie 2015 – PSL/OAPI – Consortium Menager Parisien (Reprezentarea unui ceas).	61
2015/C 311/69	Cauza T-255/14: Ordonanța Tribunalului din 10 iunie 2015 – Aalto korkeakoulusäätiö/OAPI (APPCAMPUS)	61
2015/C 311/70	Cauza T-729/14: Ordonanța Tribunalului din 30 iunie 2015 – PAN Europe și Unaapi/Comisia	61
2015/C 311/71	Cauza T-815/14: Ordonanța Tribunalului din 29 iunie 2015 – Closet Clothing/OAPI – Closed Holding (CLOSET)	62
2015/C 311/72	Cauza T-93/15: Ordonanța Tribunalului din 26 iunie 2015 – Navitar/OAPI – Elukuva (NaviTar)	62

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2015/C 311/01)

Ultima publicație

JO C 302, 14.9.2015

Publicații anterioare

JO C 294, 7.9.2015

JO C 279, 24.8.2015

JO C 270, 17.8.2015

JO C 262, 10.8.2015

JO C 254, 3.8.2015

JO C 245, 27.7.2015

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2015 – Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene**(Cauza C-425/13) ⁽¹⁾****(Acțiune în anulare — Decizie a Consiliului de autorizare a inițierii negocierilor privind conectarea sistemului Uniunii Europene de comercializare a drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră cu un sistem de comercializare a drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră din Australia — Directive de negociere — Comitet special — Articolul 13 alineatul (2) TUE, articolul 218 alineatele (2)-(4) TFUE și articolul 295 TFUE — Echilibru instituțional)**

(2015/C 311/02)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Valero Jordana și F. Castillo de la Torre, agenți)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: R. Passos și D. Warin, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: K. Michoel, M. Moore și J.-P. Hix, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtului: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, J. Vlácil și E. Ruffer, agenți), Regatul Danemarcei (reprezentanți: C. Thorning, L. Volck Madsen și U. Melgaard, agenți), Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și B. Beutler, agenți), Republica Franceză (reprezentanți: D. Colas, G. de Bergues, F. Fize și N. Rouam, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. Bulterman și M. de Ree, agenți), Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent), Regatul Suediei (reprezentanți: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg și C. Hagerman, agenți), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: E. Jenkinson și M. Holt, agenți, asistați de J. Holmes și B. Kennelly, barristers)

Dispozitivul

1) Anulează, în cadrul secțiunii A, intitulată „Procedura de negociere”, din anexa la Decizia Consiliului din 13 mai 2013 de autorizare a inițierii negocierilor privind conectarea sistemului Uniunii Europene de comercializare a cotelor de emisie cu un sistem de comercializare a drepturilor de emisie instituit în Australia:

— a doua teză a punctului 1 din această secțiune A, potrivit căreia, „[a]colo unde este cazul, pozițiile de negociere detaliate ale Uniunii se stabilesc în cadrul comitetului special prevăzut la articolul 1 alineatul (2) sau în cadrul Consiliului” și

— la punctul 3 din secțiunea menționată, termenii „și să stabilească poziții de negociere”.

2) Respinge în rest acțiunea.

- 3) Comisia Europeană și Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, inclusiv pe cele aferente procedurii în care s-a pronunțat Ordonanța Comisia/Consiliul (C-425/13, EU:C:2014:91).
- 4) Parlamentul European, precum și Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Franceză, Regatul Țărilor de Jos, Republica Polonă, Regatul Suediei și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 274, 21.9.2013.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Directeur général des finances publiques/Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA și Mapfre warranty SpA/Directeur général des finances publiques

(Cauza C-584/13) (¹)

(Trimitere preliminară — Fiscalitate — Impozit pe cifra de afaceri — Domeniu de aplicare — Scutiri — Noțiunea „operațiuni de asigurare” — Noțiunea „prestări de servicii” — Sumă forfetară plătită pentru garanție în caz de defecțiuni ale unui autovehicul de ocazie)

(2015/C 311/03)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Directeur général des finances publiques, Mapfre warranty SpA

Pârâți: Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA, Directeur général des finances publiques

Dispozitivul

Articolul 13 alineatul (5) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/680/CEE a Consiliului din 16 decembrie 1991, trebuie interpretat în sensul că prestarea de servicii care constă în faptul că un operator economic independent de revânzătorul unui vehicul de ocazie oferă o garanție, în schimbul plății unei sume forfetare, care acoperă defecțiunea mecanică a anumitor piese ale acestui autovehicul constituie o operațiune de asigurare scutită în sensul acestei dispoziții. Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica dacă, în împrejurări precum cele din cauzele principale, prestarea de servicii în discuție în litigiul principal este o astfel de prestare. Furnizarea unei astfel de prestații și vânzarea vehiculului de ocazie trebuie în principiu considerate prestații distincte și independente, care trebuie tratate separat din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. Revine instanței de trimitere sarcina de a determina dacă, având în vedere împrejurările specifice ale cauzelor principale, vânzarea unui vehicul de ocazie și garanția furnizată de un operator economic independent de revânzătorul acestui vehicul pentru defecțiunea mecanică ce poate afecta anumite piese ale acestuia sunt legate între ele în așa măsură încât trebuie să se considere că acestea constituie o operațiune unică sau dacă, dimpotrivă, constituie operațiuni independente.

(¹) JO C 31, 1.2.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2015 – ClientEarth/Comisia Europeană**(Cauza C-612/13 P) ⁽¹⁾**

[Recurs — Acces la documentele instituțiilor Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță — Informații privind mediul — Convenția de la Aarhus — Articolul 4 alineatele (1) și (4) — Excepție de la dreptul de acces — Protecția obiectivelor activităților de anchetă — Studii realizate de o întreprindere, la cererea Comisiei Europene, având ca obiect transpunerea directivelor în materie de mediu — Respingere în parte a cererii de acces]

(2015/C 311/04)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: ClientEarth (reprezentant: P. Kirch, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentați: L. Pignataro-Nolin, P. Costa de Oliveira și M. Konstantinidis, agenți)

Interveniente în susținerea celeilaltei părți în proces: Parlamentul European (reprezentați: J. Rodrigues și L. Visaggio, agenți, Consiliul Uniunii Europene (reprezentați: M. Moore, M. Simm și A. Jensen, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene ClientEarth/Comisia (T-111/11, EU:T:2013:482), în măsura în care, prin aceasta, Tribunalul Uniunii Europene a admis că Comisia Europeană putea, prin decizia din 30 mai 2011, să refuze ClientEarth, pe baza unei prezumții generale, accesul integral la studiile privind conformitatea legislației diferitor state membre cu dreptul mediului al Uniunii, care, la data adoptării acestei decizii, nu determinaseră Comisia Europeană să adreseze o scrisoare de punere în întârziere statului membru vizat, în temeiul articolului 258 primul paragraf TFUE și nu fuseseră, așadar, depuse într-un dosar privind faza precontencioasă a unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor.
- 2) Respinge în rest recursul.
- 3) Anulează decizia Comisiei Europene din 30 mai 2011, în măsura în care, prin aceasta, Comisia Europeană a refuzat să permită ClientEarth accesul integral la studiile vizate la punctul 1 din dispozitivul prezentei hotărâri.
- 4) ClientEarth și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată efectuate în procedura de recurs și în procedura în primă instanță.
- 5) Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii de recurs.

⁽¹⁾ JO C 71, 8.3.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2015 – ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA), Comisia Europeană

(Cauza C-615/13 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Acces la documentele instituțiilor Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Articolul 4 alineatul (1) litera (b) — Regulamentul (CE) nr. 45/2001 — Articolul 8 — Excepție de la dreptul de acces — Protecția datelor cu caracter personal — Noțiunea „date cu caracter personal” — Condițiile unui transfer de date cu caracter personal — Numele autorului fiecărei observații privind un proiect de orientare al Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) legat de documentația științifică ce trebuie anexată cererilor de autorizare pentru introducerea pe piață a unor produse fitosanitare — Respingerea cererii de acces)

(2015/C 311/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (reprezentant: P. Kirch, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) (reprezentați: D. Detken, C. Pintado și R. Van der Hout, avocat), Comisia Europeană (reprezentați: B. Martenczuk și L. Pignataro-Nolin, agenți)

Intervenientă în susținerea celeilaltei părți în proces: Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD) (reprezentați: A. Buchta și M. Pérez Asinari, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene ClientEarth și PAN Europe/EFSA (T 214/11, EU:T:2013:483).
- 2) Anulează decizia Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) din 12 decembrie 2011.
- 3) Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de ClientEarth și de Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) în cadrul procedurii de recurs și al procedurii în primă instanță.
- 4) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii de recurs și procedurii în primă instanță.
- 5) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD) suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii de recurs.

⁽¹⁾ JO C 71, 8.3.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2015 – Comisia Europeană/Republica Italiană**(Cauza C-653/13) ⁽¹⁾****[Néndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 2006/12/CE — Articolele 4 și 5 — Gestionarea deșeurilor — Regiunea Campania — Hotărâre a Curții — Constatarea unei néndepliniri a obligațiilor — Neexecutare parțială a hotărârii — Articolul 260 alineatul (2) TFUE — Sancțiuni pecuniare — Penalitate cu titlu cominatoriu — Sumă forfetară]**

(2015/C 311/06)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: D. Recchia și E. Sanfrutos Cano, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentați: G. Palmieri, agent, asistată de S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea tuturor măsurilor necesare pe care le impune executarea Hotărârii Comisia/Italia (C-297/08, EU:C:2010:115), Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) TFUE.
- 2) Obligă Republica Italiană la plata către Comisia Europeană, în contul „Resurse proprii ale Uniunii Europene”, a unei penalități cu titlu cominatoriu de 120 000 de euro pe zi de întârziere în punerea în aplicare a măsurilor necesare pentru a se conforma Hotărârii Comisia/Italia (C-297/08, EU:C:2010:115), începând de la data pronunțării prezentei hotărâri până la executarea completă a Hotărârii Comisia/Italia (C-297/08, EU:C:2010:115).
- 3) Obligă Republica Italiană la plata către Comisia Europeană, în contul „Resurse proprii ale Uniunii Europene”, a unei sume forfetare de 20 de milioane de euro.
- 4) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 93, 29.3.2014.**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Diageo Brands BV/Simiramida-04 EOOD****(Cauza C-681/13) ⁽¹⁾****(Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Recunoașterea și executarea hotărârilor — Motive de refuz — Încălcarea ordinii publice a statului solicitat — Decizie care provine de la o instanță din alt stat membru, contrară dreptului Uniunii în materia mărcilor — Directiva 2004/48/CE — Respectarea drepturilor de proprietate intelectuală — Cheltuieli de judecată)**

(2015/C 311/07)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Diageo Brands BV

Pârâtă: Simiramida-04 EOOD

Dispozitivul

- 1) Articolul 34 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că faptul că o hotărâre pronunțată într-un stat membru este contrară dreptului Uniunii nu justifică nerecunoașterea acestei hotărâri în alt stat membru, pentru motivul că încalcă ordinea publică a acestui stat, în cazul în care eroarea de drept invocată nu constituie o încălcare vădită a unei norme de drept considerate esențială în ordinea juridică a Uniunii și, așadar, în cea a statului membru solicitat sau a unui drept recunoscut ca fundamental în aceste ordini juridice. Nu aceasta este situația unei erori care afectează aplicarea unei dispoziții precum articolul 5 alineatul (3) din Directiva 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci, astfel cum a fost modificată prin Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992.

Cu ocazia verificării eventualei existențe a unei încălcări vădite a ordinii publice a statului solicitat, instanța acestui stat trebuie să țină seama de faptul că, cu excepția circumstanțelor speciale care fac prea dificilă sau imposibilă exercitarea căilor de atac în statul membru de origine, justițiabilii trebuie să exercite în acest stat membru toate căile de atac disponibile pentru a preveni în amonte o astfel de încălcare.

- 2) Articolul 14 din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală trebuie să fie interpretat în sensul că se aplică cheltuielilor de judecată efectuate de părți în cadrul unei acțiuni în despăgubire introduse într-un stat membru pentru repararea unui prejudiciu cauzat de un sechestr aplicat în alt stat membru, având ca obiect prevenirea încălcării unui drept de proprietate intelectuală, atunci când, în cadrul acțiunii respective, se pune problema recunoașterii unei hotărâri pronunțate în acest alt stat membru, prin care se constată caracterul nejustificat al acestui sechestr.

⁽¹⁾ JO C 71, 8.3.2014.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2015 – Comisia Europeană/Rusal Armenal ZAO, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-21/14 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Dumping — Importuri de anumite folii de aluminiu originare din Armenia, Brazilia și China — Aderarea Republicii Armenia la Organizația Mondială a Comerțului (OMC) — Articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Compatibilitate cu Acordul privind aplicarea articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț 1994 (GATT)]

(2015/C 311/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland, M. França și T. Maxian Rusche, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Rusal Armenal ZAO (reprezentant: B. Evtimov, avocat), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Boelaert și J.-P. Hix, agenți, asistați de B. O'Connor, Solicitor, S. Gubel, avocat)

Intervenient în susținerea reclamantului: Parlamentul European (reprezentanți: D. Warin și A. Auersperger Matić, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene Rusal Armenal/Consiliul (T-512/09, EU:T:2013:571).
- 2) Trimite cauza spre judecare la Tribunalul Uniunii Europene pentru ca acesta să statueze cu privire la motivele asupra cărora nu s-a pronunțat.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 61, 1.3.2014.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Sofia-grad – Bulgaria) – CHEZ Razpredelenie Bulgaria AD/Komisija za zashtita ot diskriminatsia

(Cauza C-83/14) ⁽¹⁾

(Directiva 2000/43/CE — Principiul egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică — Cartiere urbane populate în principal de persoane de origine romă — Amplasarea contoarelor de energie electrică pe stâlpii care fac parte din rețeaua liniei electrice aeriene, la o înălțime de șase-șapte metri — Noțiunile „discriminare directă” și „discriminare indirectă” — Sarcina probei — Justificare eventuală — Prevenirea manipulărilor contoarelor de energie electrică și a racordărilor nelegale — Proporționalitate — Caracter generalizat al măsurii — Efect jignitor și stigmatizant al acesteia — Directivele 2006/32/CE și 2009/72/CE — Imposibilitatea utilizatorului final de a controla consumul de energie electrică)

(2015/C 311/09)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: CHEZ Razpredelenie Bulgaria AD

Pârâtă: Komisia za zashtita ot diskriminatsia

cu participarea: Anelia Nikolova, Darzhavna Komisia za energiyno i vodno regulirane

Dispozitivul

- 1) Noțiunea „discriminare bazată pe originea etnică”, în sensul Directivei 2000/43 a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică și în special al articolului 1 și al articolului 2 alineatul (1) din aceasta, trebuie interpretată în sensul că, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, în care totalitatea contoarelor de energie electrică sunt amplasate, într-un cartier urban populat în principal de locuitori de origine romă, pe stâlpi care fac parte din rețeaua liniei electrice aeriene, la o înălțime de șase-șapte metri, în timp ce în celelalte cartiere asemenea contoare sunt amplasate la o înălțime mai mică de doi metri, noțiunea menționată are vocație să se aplice indiferent dacă măsura colectivă menționată afectează persoanele care au o anumită origine etnică sau pe cele care, fără a poseda originea menționată, suportă, împreună cu primele, tratamentul mai puțin favorabil sau situația specială dezavantajoasă care rezultă din această măsură.

- 2) *Directiva 2000/43, în special dispozițiile articolului 2 alineatul (1) și alineatul (2) literele (a) și (b) din aceasta, trebuie interpretată în sensul că se opune unei dispoziții naționale care prevede că, pentru a se putea stabili existența unei discriminări directe sau indirecte pe baza rasei sau a originii etnice în domeniile acoperite de articolul 3 alineatul (1) din această directivă, tratamentul mai puțin favorabil sau situația specială dezavantajoasă, la care se referă literele (a) și, respectiv, (b), trebuie să constea într-o atingere a unor drepturi sau interese legitime.*
- 3) *Articolul 2 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2000/43 trebuie interpretat în sensul că o măsură precum cea descrisă la punctul 1 din prezentul dispozitiv constituie o discriminare directă în sensul acestei dispoziții dacă se dovedește că măsura menționată a fost instituită și/sau menținută din motive legate de originea etnică comună majorității locuitorilor cartierului în cauză, ceea ce este de competența instanței de trimitere să aprecieze, ținând seama de ansamblul împrejurărilor pertinente ale cauzei, precum și de normele referitoare la răsturnarea sarcinii probei prevăzute la articolul 8 alineatul (1) din directiva menționată.*
- 4) *Articolul 2 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2000/43 trebuie interpretat în sensul că:*
- *această dispoziție se opune unei dispoziții naționale care prevede că, pentru a exista o discriminare indirectă bazată pe rasă sau originea etnică, situația specială dezavantajoasă trebuie să fi fost cauzată de motive de rasă sau de origine etnică;*
 - *noțiunea de dispoziție, criteriu sau practică „aparent neutră”, în sensul dispoziției menționate, se înțelege ca fiind o dispoziție, un criteriu sau o practică care sunt formulate sau aplicate aparent în mod neutru, adică în considerarea unor factori diferiți de caracteristica protejată, iar nu echipolenți cu aceasta;*
 - *noțiunea „situație specială dezavantajoasă”, în sensul aceleiași dispoziții, nu desemnează situația de inegalitate deosebit de nefavorabilă, vădită și gravă, ci înseamnă că în special persoanele de o anumită rasă sau origine etnică sunt cele care sunt dezavantajate, ca urmare a dispoziției, a criteriului sau a practicii în discuție;*
 - *presupunând că o măsură precum cea descrisă la punctul 1 din prezentul dispozitiv nu constituie o discriminare directă în sensul articolului 2 alineatul (2) litera (a) din directiva menționată, o asemenea măsură poate astfel constitui în principiu, în sensul literei (b) a articolului 2 alineatul (2) menționat, o practică aparent neutră care creează o situație specială dezavantajoasă pentru persoanele care au o anumită origine etnică în comparație cu alte persoane;*
 - *o asemenea măsură nu poate fi justificată obiectiv de dorința de a asigura securitatea rețelei de transport al energiei electrice și înregistrarea corespunzătoare a consumului de energie electrică decât cu condiția ca măsura menționată să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru realizarea acestor obiective legitime și ca inconvenientele cauzate să nu fie disproporționate în raport cu scopurile astfel vizate. Această situație nu se regăsește dacă se constată, fapt pe care trebuie să îl verifice instanța de trimitere, fie că există alte măsuri adecvate și mai puțin restrictive care permit atingerea obiectivelor menționate, fie, în lipsa unor asemenea măsuri, că măsura menționată aduce o atingere disproporționată interesului legitim al utilizatorilor finali de energie electrică care locuiesc în cartierul în cauză, populat în principal de locuitori de origine romă, de a avea acces la furnizarea de energie electrică în condiții care să nu aibă efect jignitor sau stigmatizant și care să le permită să își controleze în mod regulat consumul de energie electrică propriu.*

⁽¹⁾ JO C 142, 12.5.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2015 – Comisia Europeană/Republica Slovenia**(Cauza C-140/14) ⁽¹⁾****(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directivele 2008/98/CE și 1999/31/CE — Prevenirea și eliminarea depozitului de pământ excavat și a altor deșeuri — Depozite de deșeuri — Neadoptarea unor măsuri în vederea eliminării și a stocării acestor deșeuri — Exercițarea unor căi de atac jurisdicționale)**

(2015/C 311/10)

Limba de procedură: slovena

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: E. Sanfrutos Cano și M. Žebre, agenți)

Pârâtă: Republica Slovenia (reprezentant: J. Morela, agent)

Dispozitivul

1) Republica Slovenia,

- prin autorizarea depozitului de pământ excavat pe parcela nr. 115/1 a comunei Teharje (Bukovžlak), fără a garanta că în situl respectiv nu au fost depozitate anterior sau în același timp alte deșeuri și având în vedere că, în lipsa adoptării oricăror măsuri pentru evacuarea din acest sit a deșeurilor neacoperite de autorizarea eliberată, situl respectiv trebuia considerat un depozit ilegal care nu respectă condițiile și cerințele prevăzute, pe de o parte, la articolul 13 și la articolul 36 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, precum și, pe de altă parte, la articolul 5 alineatul (3) litera (e), la articolul 6 coroborat cu Decizia 2003/33/CE a Consiliului din 19 decembrie 2002 de stabilire a unor criterii și proceduri de admitere a deșeurilor în depozitele de deșeuri, în conformitate cu articolul 16 și cu anexa II la Directiva 1999/31/CE, la articolele 7-9, la articolul 11 și la articolul 12 din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri, precum și la anexele I-III la această ultimă directivă, și
- prin neadoptarea din luna aprilie a anului 2009 a unor măsuri suficiente pentru a preveni și ulterior pentru a evacua depozitul de pământ excavat, care se încadrează în rubricile de clasificare a deșeurilor 17 05 06 (nămoluri de dragare, altele decât cele menționate la rubrica 17 05 05) și 17 05 05 (nămoluri de dragare cu conținut de substanțe periculoase), pe situl de construcție a unei infrastructuri comunale pentru zona comercială Gaberje-sud, astfel încât acest sit trebuia de asemenea considerat un depozit ilegal care nu respectă dispozițiile menționate mai sus ale Directivelor 1999/31 și 2008/98 și nici articolele 12, 15 și 17 din această din urmă directivă,

nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul ansamblului acestor dispoziții.

2) Obligă Republica Slovenia la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 184, 16.6.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2015 – Comisia Europeană/Republica Bulgaria**(Cauza C-145/14) ⁽¹⁾****(Néndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 1999/31/CE — Articolul 14 — Depozite de deșeuri — Deșeuri nepericuloase — Neconformitate a depozitelor de deșeuri existente)**

(2015/C 311/11)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Petrova și E. Sanfrutos Cano, agenți)

Pârâtă: Republica Bulgaria (reprezentanți: E. Petranova și D. Drambozova, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea măsurilor necesare pentru a asigura că depozitele de deșeuri nepericuloase de pe teritoriul său pot continua să funcționeze după data de 16 iulie 2009 numai dacă îndeplinesc cerințele prevăzute de Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri, Republica Bulgaria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 literele (a)–(c) din această directivă.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Comisia Europeană și Republica Bulgaria suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 159, 26.5.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Köln – Germania) – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH/Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG**(Cauza C-369/14) ⁽¹⁾****(Trimitere preliminară — Deșeuri de echipamente electrice și electronice — Directiva 2002/96/CE — Articolul 2 alineatul (1) și articolul 3 litera (a), precum și anexele IA și IB — Directiva 2012/19/UE — Articolul 2 alineatul (1) litera (a), articolul 2 alineatul (3) litera (b) și articolul 3 alineatul (1) literele (a) și (b), precum și anexele I și II — Noțiunile „echipamente electrice și electronice” și „unelte electrice și electronice” — Dispozitive de acționare a ușilor de garaj)**

(2015/C 311/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Köln

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Pârâtă: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (1) și articolul 3 litera (a), precum și anexa IA punctul 6 și anexa IB punctul 6 la Directiva 2002/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE), pe de o parte, și articolul 2 alineatul (1) litera (a) și alineatul (3) litera (b), articolul 3 alineatul (1) literele (a) și (b), precum și anexa I punctul 6 și anexa II punctul 6 la Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE), pe de altă parte, trebuie interpretate în sensul că dispozitivele de acționare a ușilor de garaj precum cele în discuție în litigiul principal, care funcționează pe baza unor tensiuni electrice de circa 220-240 de volți, care sunt proiectate pentru a fi integrate, cu ușa de garaj aferentă, în echipamentul clădirii și care pot fi în orice moment demontate, remontate și/sau adăugate respectivului echipament, intră în domeniul de aplicare al Directivei 2002/96/CE și, respectiv, în domeniul de aplicare al Directivei 2012/19/UE în perioada de tranziție prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din această ultimă directivă.

(¹) JO C 439, 8.12.2014.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 16 iulie 2015 – Comisia Europeană/Regatul Danemarcei

(Cauza C-468/14) (¹)

[Néndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2001/37/CE — Fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun — Articolul 2 punctul 4 și articolul 8 — Interdicția de introducere pe piață a tutunului pentru uz oral — „Snus” (tutun pentru uz oral) în vrac]

(2015/C 311/13)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Cattabriga și M. Clausen, agenți)

Pârât: Regatul Danemarcei (reprezentanți: C. Thorning și M. Wolff, agenți)

Dispozitivul

- 1) Întrucât a continuat să permită vânzarea în vrac de „snus” (tutun pentru uz oral), Regatul Danemarcei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 punctul 4 coroborat cu articolul 8 din Directiva 2001/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2001 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în materie de fabricare, prezentare și vânzare a produselor din tutun.
- 2) Obligă Regatul Danemarcei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 439, 8.12.2014.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 16 iulie 2015 – Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-485/14) (¹)

(Néndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a capitalurilor — Articolele 63 TFUE și 40 din Acordul privind SEE — Impozit pe transferul de proprietate cu titlu gratuit — Scutare — Legate și donații — Diferență de tratament — Organisme situate într-un alt stat membru — Lipsa unei convenții fiscale bilaterale)

(2015/C 311/14)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland și W. Roels, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezentanți: D. Colas și J.-S. Pilczer, agenți)

Dispozitivul

- 1) Republica Franceză, prin scutirea de plata impozitului pe transferul de proprietate cu titlu gratuit a donațiilor și a legatelor efectuate în favoarea unor organisme publice sau de utilitate publică doar în cazul în care organismele menționate sunt stabilite în Franța sau într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau într-un alt stat parte la Acordul privind Spațiul Economic European, din 2 mai 1992, care a încheiat cu ea o convenție bilaterală, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 63 TFUE și al articolului 40 din Acordul privind Spațiul Economic European.
- 2) Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 7, 12.1.2015.

Cerere de aviz prezentată de Comisia Europeană în temeiul articolului 218 alineatul (11) TFUE

(Avizul 3/15)

(2015/C 311/15)

Limba de procedură: toate limbile oficiale

Solicitant

Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre, B. Hartmann, J. Samnadda, în calitate de agenți)

Întrebarea adresată Curții

Uniunea Europeană are competența exclusivă pentru a încheia Tratatul de la Marrakesh de facilitare a accesului la opere publicate persoanelor nevăzătoare, cu deficiențe vizuale sau cu orice altă deficiență în legătură cu lucrări publicate?

Recurs introdus la 12 decembrie 2014 de Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 16 octombrie 2014 în cauza T-297/13, Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-579/14 P)

(2015/C 311/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG (reprezentant: C. Weil, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Prin Ordonanța din 4 iunie 2015, Curtea de Justiție (Camera a șasea) a respins recursul și a obligat Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

Recurs introdus la 23 decembrie 2014 de Bharat Heavy Electricals Ltd împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 21 octombrie 2014 în cauza T-374/14, Bharat Heavy Electricals Ltd/Comisia Europeană

(Cauza C-602/14 P)

(2015/C 311/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Bharat Heavy Electricals Ltd (reprezentant: A. Mc Donagh, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 4 iunie 2015, Curtea de Justiție (Camera a șasea) a respins recursul și a obligat Bharat Heavy Electricals Ltd să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 28 ianuarie 2015 de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 25 noiembrie 2014 în cauza T-556/12, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)/Royalton Overseas Ltd

(Cauza C-36/15 P)

(2015/C 311/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Celelalte părți din procedură: Royalton Overseas Ltd, S.C. Romarose Invest Srl

Prin Ordonanța Curții din 29 aprilie 2015, cauza a fost radiată din registrul Curții de Justiție.

Recurs introdus la 20 martie 2015 de Mohammad Makhlof împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) pronunțate la 21 ianuarie 2015 în cauza T-509/11, Makhlof/Consiliul

(Cauza C-136/15 P)

(2015/C 311/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Mohammad Makhlof (reprezentant: G. Karouni, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentului

— Anularea hotărârii atacate;

- declararea faptului că deciziile și regulamentele Consiliului Uniunii Europene vizate prin prezenta acțiune sunt nule și neavenite în ceea ce îl privește pe reclamant;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant, aferente recursului și procedurii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă un motiv unic, întemeiat pe o eroare de drept săvârșită de Tribunal în aplicarea normelor referitoare la obligația care revine Consiliului.

Mai precis, recurentul reproșează Tribunalului că s-a întemeiat pe o motivare a Consiliului care ar fi incompletă și necircumstanțiată, fapt care nu i-ar fi permis să identifice motivele specifice și concrete ale înscrierii sale. Pe cale de consecință, recurentul nu ar fi fost în măsură să își asigure o apărare adecvată, neavând cunoștință de faptul care îi era reproșat, legat de represiunea manifestațiilor sau de furnizarea de sprijin regimului ori chiar de faptul de a fi beneficiat de pe urma regimului.

În plus, Tribunalul ar fi denaturat în mod vădit obligația sa de motivare, prin aceea că a încercat să atenueze abținerea Consiliului de a acționa, invocând, în mod greșit și pentru prima dată în hotărârea sa, faptul că recurentul „beneficiază de pe urma regimului”.

Lipsa unei mențiuni clare și precise în motivarea Consiliului a faptului incriminat, generator al măsurii restrictive, ar fi adus astfel în mod serios atingere exercitării dreptului la apărare al recurentului.

Recurs introdus la 19 mai 2015 de Robert Aubineau și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 18 martie 2015 în cauzele T-195/11, T-458/11, T-448/12 și T-41/13, Cahier și alții/Consiliul și Comisia

(Cauza C-227/15 P)

(2015/C 311/20)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Robert Aubineau și alții

Celelalte părți din procedură: Consiliul, Comisia, Franța

Concluziile recurenților

- anularea hotărârii prin care se refuză recunoașterea interdicției pentru producătorii de vin de a distila ei înșiși propriile vinuri în cantitățile produse excedentare vinificate în mod normal, sub pretextul că puteau solicita o aprobare și, pentru a face acest lucru, puteau deveni în prealabil distilatori;
- anularea hotărârii prin care se refuză recunoașterea caracterului discriminatoriu al Regulamentului (CE) nr. 1623/2000 ⁽¹⁾ care nu conferă același drepturi producătorilor de rachiu;
- anularea hotărârii prin care se refuză recunoașterea comportamentului culpabil și răspunderea instituțiilor care au instituit o reglementare incompatibilă cu principiul nediscriminării care figurează ca principiu general de drept al Uniunii în jurisprudența Curții și în articolul 40 TFUE în condițiile în care reglementarea figurează într-o organizare comună a pieței precum în speță,

- anularea hotărârii prin care se refuză recunoașterea prejudiciului suferit de recurenți prin faptul că un regulament are o dublă interpretare, regulament care a determinat toate instanțele naționale să sancționeze cu severitate recurenții. Această dublă interpretare este consecința directă a unui text a cărui răspundere o poartă autorul acestuia care, în speță, este Comisia.

Motivale și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenții invocă patru motive.

În primul rând, ei solicită Curții anularea hotărârii Tribunalului prin care se refuză recunoașterea caracterului discriminatoriu al Regulamentului nr. 1623/2000 care nu conferă aceleași drepturi producătorilor de rachiuri.

În al doilea rând, aceștia apreciază că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a refuzat recunoașterea comportamentului culpabil și răspunderea instituțiilor care au instituit și au interpretat o reglementare incompatibilă cu principiul nediscriminării care figurează ca principiu general de drept al Uniunii în jurisprudența Curții și în articolul 40 TFUE în condițiile în care reglementarea figurează într-o organizare comună a pieței precum în speță.

În al treilea rând, ei reproșează Tribunalului că nu a recunoscut prejudiciul pe care l-au suferit. Dubla interpretare posibilă a Regulamentului nr. 1623/2000 a determinat instanțele naționale să sancționeze cu severitate recurențele și, din acest motiv, această nelegalitate este cauza prejudiciului însuși suferit.

În al patrulea rând, ei reproșează Tribunalului faptul că a ignorat sensul și domeniul de aplicare ale articolului 65 din regulament care prevede formalitățile specifice pentru producătorii care dispun de instalații de distilare proprii și care au intenția de a distila în mod obligatoriu cantitățile excedentare proprii vinificate în mod normal.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1623/2000 al Comisiei din 25 iulie 2000 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1493/1999 privind organizarea comună a pieței vitivinicole, în ceea ce privește mecanismele pieței (JO L 194, p. 45)

**Recurs introdus la 26 mai 2015 de Emsibeth SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta)
din 26 martie 2015 în cauza T-596/13, Emsibeth/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne
(mărci, desene și modele industriale)**

(Cauza C-251/15 P)

(2015/C 311/21)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Emsibeth SpA (reprezentant: A. Arpaia, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate (Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 26 martie 2015, cauza T-596/13);

- pronunțarea pe fond;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în prima instanță.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă încălcarea sau aplicarea eronată a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾. În special, hotărârea nu pare să fie coerentă în raport cu criteriile utilizate de Tribunal pentru aprecierea conceptelor: (i) public relevant, identitate sau asemănare a (ii) produselor și a (iii) mărcilor, precum și (iv) existența unui risc de confuzie între cele două mărci.

- (i) Hotărârea atacată este viciată de incoerență, în partea în care, deși a recunoscut consumatorului mediu – definit drept public relevant – caracteristicile de a fi „normal informat și suficient de atent și de avizat”, totuși, în momentul în care începe să evalueze în mod concret capacitatea efectivă a acestuia din urmă de a discerne două mărci aparent diferite, îl consideră drept un subiect cu totul superficial și incapabil să efectueze în mod autonom aprecieri de dificultate redusă.
- (ii) Hotărârea atacată pare să încalce jurisprudența comunitară care afirmă că, în aprecierea asemănării dintre produse, trebuie luați în considerare toți factorii relevanți referitori la aceste produse, printre care natura, destinația, utilizarea, caracterul concurențial sau complementar, precum și canalele de distribuire a produselor. În realitate, Tribunalul nu a luat în considerare niciunul dintre acești factori în cadrul aprecierii sale, limitându-se la simpla subliniere că produsele pentru colorarea și decolorarea părului ar fi „incluse” în cadrul produselor cosmetice și că, așadar, aceste produse ar trebui considerate identice.
- (iii) Hotărârea atacată este viciată de eroare în partea în care, în comparația dintre o marcă verbală și una complexă, nu a acordat suficientă importanță elementelor figurative ale celei de a doua mărci, care nu sunt prezente în prima și care sunt destinate să facă distincție între cele două semne, limitând propria apreciere la comparația elementelor verbale.

În plus, hotărârea atacată a exclus în mod eronat din comparație primul cuvânt al mărcii anterioare (Mc) și nu a considerat că acest prefix, atunci când este pus în fața unui nume și din cauza amplei sale difuzări, este considerat în mod comun un nume de familie de origine scoțiană și, așadar, pronunțat în limba engleză de întreg publicul relevant, iar nu numai de partea anglo-saxonă a acestuia.
- (iv) Astfel, hotărârea atacată este viciată de eroare în partea în care, chiar și în prezența a numeroase diferențe între cele două mărci comparate, a constatat că există un risc de confuzie.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Recurs introdus la 8 iunie 2015 de Sea Handling SpA, în lichidare, fostă Sea Handling SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 25 martie 2015 în cauza T-456/13, Sea Handling/Comisia

(Cauza C-271/15 P)

(2015/C 311/22)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Sea Handling SpA, în lichidare, fostă Sea Handling SpA (reprezentanți: B. Nascimbene și M. Merola, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenței

- anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 25 martie 2015 în cauza T-455/13;
- anularea Deciziei Comisiei Europene, Ref. Ares(2013)2028929, din 12 iunie 2013 prin care s-a respins cererea formulată de SEA Handling având ca obiect obținerea accesului la anumite documente aferente procedurii în materie de ajutoare de stat SA. 21420 – Italia/SEA Handling;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată, inclusive a celor aferente procedurii din fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

1. Primul motiv: eroare de drept, contrariedade și insuficiența motivării hotărârii atacate, în aprecierea excepției privind protecția obiectivelor activităților de anchetă care figurează la articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾.

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin aceea că a apreciat că Comisia a recurs în mod ilegal la prezumția generală de confidențialitate în prezența unei cereri de acces având ca obiect documente specifice. Interpretarea pe care Tribunalul a reținut-o cu privire la excepția privind protecția obiectivelor activităților de anchetă, prevăzută la articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, introduce o limitare a dreptului de acces la documente (i) disproporționată în raport cu scopurile urmărite de articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 și (ii) nu este motivată corespunzător.

Prin intermediul primei critici, recurenta susține că Tribunalul nu poate permite Comisiei să opună prezumția generală unei cereri de acces la documente într-o procedură în materie de ajutoare de stat care identifică în mod precis și detaliat documentele solicitate. Iar aceasta cu atât mai mult cu cât, într-un context precum cel din această cauză, caracterizat de încălcări procedurale regretabile imputabile Comisiei, un astfel de demers conduce la a transforma în prezumție irefragabilă prezumția generală de confidențialitate, fără ca persoana care solicită accesul la documente să aibă posibilitatea de a contesta acest lucru, cu încălcarea textului articolului 4 din Regulamentul nr. 1049/2001.

Prin intermediul celei de a doua critici, recurenta susține că hotărârea atacată nu a fost corect motivată, întrucât nu a indicat care sunt motivele pentru care Tribunalul apreciază că este posibilă aplicarea principiului juridic enunțat în Hotărârea Curții din 29 iunie 2010, Comisia/Technische Glaswerke Illmenau, cauza C-139/07P, EU:C:2010:376, unor cazuri caracterizate de o cerere de acces nu la dosar în integralitate, ci la documente individuale, desemnate cu precizie.

2. Al doilea motiv: eroare de drept în hotărârea atacată, în măsura în care exclude posibilitatea unui acces parțial la documente.

Tribunalul a săvârșit o eroare prin aceea că a apreciat că aplicarea prezumției generale justifică refuzul divulgării documentelor solicitate, autorizând Comisia să nu acorde un acces parțial la acestea. În prezentul caz, condițiile care au determinat în trecut Curtea să refuze accesul parțial la documente acoperite de prezumțiile generale de confidențialitate nu erau întrunite, iar Comisia nu putea, așadar, să refuze în mod legal accesul parțial pentru simplul motiv că documentele făceau parte dintr-un dosar administrativ într-o procedură de control a unor ajutoare de stat.

3. Al treilea motiv: eroare de drept în hotărârea atacată, în măsura în care Tribunalul nu și-a îndeplinit obligația de a examina documentele care fac obiectului refuzului accesului.

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin aceea că nu și-a îndeplinit obligația de a examina documentele care fac obiectului refuzului accesului, apreciind că poate să controleze demersul Comisiei fără a consulta documentele în cauză.

4. Al patrulea motiv: contradicție și eroare de drept, în măsura în care Tribunalul nu a acordat importanța corespunzătoare abaterilor procedurale săvârșite cu ocazia adoptării deciziei atacate.

Hotărârea atacată este afectată de o eroare de drept în măsura în care a negat că erorile procedurale săvârșite de Comisie ar fi avut consecințe asupra capacității recurente de a-și prezenta punctul de vedere cu privire la aplicabilitatea în speță prezumției de confidențialitate. Tribunalul nu a ținut seama de faptul că erorile în discuție au compromis drepturile procedurale ale solicitantului, transformând astfel, de fapt, prezumția generală de atingere adusă activităților de anchetă, care este o prezumție relativă, în prezumție irefragabilă.

5. Al cincilea motiv: eroare de drept în măsura în care Tribunalul a negat existența unui interes public superior.

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin aceea că a afirmat că nu exista niciun interes public superior de natură să fie opus excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, fără a ține seama, cum ar fi trebuit, de argumentele prezentate de recurentă cu privire la acest aspect.

(¹) Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Apelacyjny w Warszawie (Polonia) la 17 iunie 2015 –
Edyta Mikołajczyk/Marie Louise Czarnecka, Stefan Czarnecki**

(Cauza C-294/15)

(2015/C 311/23)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Edyta Mikołajczyk

Pârâți: Marie Louise Czarnecka, Stefan Czarnecki

Întrebările preliminare

- 1) Acțiunile în anularea căsătoriei introduse după decesul unuia dintre soți intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (¹)?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: domeniul de aplicare al regulamentul menționat mai sus cuprinde și acțiunile în anularea căsătoriei care au fost inițiate de o altă persoană decât unul dintre soți?

- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: în materia acțiunilor în anularea căsătoriei care au fost inițiate de o altă persoană decât unul dintre soți, competența instanței poate fi întemeiată pe criteriile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (a) a cincea și a șasea liniuță din regulament?

⁽¹⁾ JO L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lituania) la 18 iunie
2015 – UAB „Borta”/VĮ Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija**

(Cauza C-298/15)

(2015/C 311/24)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: UAB „Borta”

Pârâtă: VĮ Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija

Întrebările preliminare

1. Dispozițiile articolelor 37, 38, 53 și 54 din Directiva 2004/17 ⁽¹⁾ trebuie să fie înțelese și interpretate, împreună sau separat (dar fără limitare la aceste dispoziții), în sensul că:
 - a) se opun unei norme naționale potrivit căreia, în cazul în care sunt invitați subcontractanți să execute un contract de lucrări, lucrarea principală, astfel cum este identificată de autoritatea contractantă, trebuie să fie efectuată de către furnizor?
 - b) se opun unui sistem, stabilit în documentele privind procedura de achiziții, de cumulare a capacităților profesionale ale furnizorilor, cum este cel stabilit de autoritatea contractantă prin cerința contestată, care impune ca partea corespunzătoare capacității profesionale a operatorului economic relevant (un partener la contractul de colaborare) să corespundă părții din lucrarea concretă pe care acesta o va efectua efectiv în temeiul contractului de achiziții publice?
2. Dispozițiile articolelor 10, 46 și 47 din Directiva 2004/17 trebuie să fie înțelese și interpretate, împreună sau separat (dar fără limitare la aceste dispoziții), în sensul că:
 - a) principiile egalității de tratament între furnizori și transparenței nu sunt încălcate în cazul în care autoritatea contractantă:
 - prevede în prealabil, în documentele privind procedura de achiziții, o posibilitate generală de cumulare a capacităților profesionale ale furnizorilor, dar nu stabilește sistemul de punere în aplicare a acestei posibilități;
 - ulterior, în cursul procedurii de achiziții publice, aceasta definește mai detaliat cerințele privind evaluarea calificărilor furnizorilor, stabilind anumite restricții legate de cumularea capacităților profesionale ale furnizorilor;
 - ca urmare a acestei definiții mai detaliate a conținutului cerințelor privind calificările, extinde termenul-limită pentru depunerea ofertelor și publică anunțul referitor la extinderea respectivă în Jurnalul Oficial?

- b) o limitare privind cumularea capacităților furnizorilor nu trebuie să fie prevăzută în mod clar în prealabil în cazul în care caracterul specific al activităților autorității contractante și caracteristicile speciale ale contractului de achiziții publice fac ca o asemenea limitare să fie previzibilă și justificabilă?

⁽¹⁾ Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale (JO L 134, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 3)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Łodzi (Polonia) la 22 iunie 2015 – G.M. și M.S.

(Cauza C-303/15)

(2015/C 311/25)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Łodzi

Părțile din procedura principală

G.M. și M.S.

Întrebarea preliminară

Articolul 8 alineatul (1) din Directiva 98/34/CE din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale⁽¹⁾ poate fi interpretat în sensul că permite efecte diferențiate ale notificării unor reglementări care se consideră că au caracter tehnic, și anume, în cazul reglementărilor privind libertăți care nu sunt supuse restricțiilor prevăzute la articolul 36 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, notificarea ar trebui să aibă drept efect faptul că acestea nu pot fi aplicate într-un caz concret dedus judecății, în timp ce, în cazul reglementărilor privind libertăți care sunt supuse restricțiilor prevăzute la articolul 36 din tratat, instanța națională, care este în același timp o instanță a Uniunii, este autorizată să aprecieze dacă, în pofida notificării, reglementările menționate sunt conforme cu cerințele prevăzute la articolul 36 din tratat și nu sunt supuse sancțiunii inaplicabilității lor?

⁽¹⁾ JO L 204, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 207.

Acțiune introdusă la data de 23 iunie 2015 – Comisia Europeană/România

(Cauza C-306/15)

(2015/C 311/26)

Limba de procedură: română

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Sanfrutos Cano, L. Nicolae, agenți)

Pârâtă: România

Concluziile reclamantei

- să constate că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma prevederilor Directivei 2013/2/UE a Comisiei din 7 februarie 2013 de modificare a anexei I la Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind ambalajele și deșeurile de ambalaje ⁽¹⁾ sau, în orice caz, pentru că nu a comunicat aceste măsuri Comisiei, România nu și-a îndeplinit obligațiile ce-i revin în temeiul articolului 2 alineatul (1) din această directivă;
- să oblige România la plata cheltuielilor de judecată.

Motive și argumente principale

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul intern a expirat la 30 septembrie 2013.

⁽¹⁾ JO L 37, p. 10.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit) la 26 iunie 2015 – The Queen on the application of Hemming (activând sub denumirea comercială „Simply Pleasure Ltd.”) și alții/Westminster City Council

(Cauza C-316/15)

(2015/C 311/27)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Hemming, activând sub denumirea comercială „Simply Pleasure Ltd.”, James Alan Poulton, Harmony Ltd, Gatisle Ltd, activând sub denumirea comercială „Janus”, Winart Publications Ltd, Darker Enterprises Ltd, Swish Publications Ltd.

Pârât: Westminster City Council

Întrebările preliminare

În cazul în care solicitantul acordării sau reînnoirii unei licențe pentru o unitate comercială cu profil sexual trebuie să plătească o taxă compusă din două părți, una pentru administrarea cererii și nerambursabilă, cealaltă destinată gestionării regimului de acordare a licențelor și rambursabilă în cazul în care cererea este respinsă:

- 1) cerința de plată a unei taxe care cuprinde cea de a doua parte rambursabilă înseamnă, numai în raport cu dreptul Uniunii, că reclamanții au suportat o taxă decurgând din cererile lor, care era contrară articolului 13 alineatul (2) din Directiva 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne ⁽¹⁾, în măsura în care aceasta depășea costul pentru Westminster City Council de prelucrare a cererii?

- 2) concluzia că o astfel de cerință trebuie să fie interpretată în sensul că presupune o taxă – iar, în cazul în care trebuie să fie interpretată astfel, o taxă care depășește costul de prelucrare a cererii de către Westminster City Council – depinde de efectul altor circumstanțe (și, în caz afirmativ, care anume), de exemplu:
- (a) orice elemente de probă care să demonstreze că plata celei de a doua părți rambursabile a cauzat sau ar fi de natură să cauzeze unui solicitant anumite cheltuieli sau prejudicii,
 - (b) cuantumul celei de a doua părți rambursabile și durata deținerii acesteia înainte de a fi rambursată sau
 - (c) orice reducere a costurilor de prelucrare a cererilor de către Westminster City Council (și, astfel, a costului lor nerambursabil), care ar rezulta din impunerea unei taxe anticipate, compuse din două părți, care trebuie plătită de toți solicitanții?

(¹) JO L 376, p. 36.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 26 iunie 2015 – X, Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-317/15)

(2015/C 311/28)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurenți: X, Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

- 1) Principiul menținerii aplicării restricțiilor privind statele terțe, prevăzut la articolul 64 alineatul (1) TFUE, este valabil și în ipoteza unei restricții, instituite pe baza unei reglementări naționale cum este termenul de recuperare prelungit în discuție, care se poate aplica și în cazuri care nu au nicio legătură cu investițiile directe, cu prestarea de servicii financiare sau cu admiterea valorilor mobiliare pe piețele de capital?
- 2) Principiul menținerii aplicării restricțiilor privind circulația capitalurilor în contextul prestării de servicii financiare, prevăzut la articolul 64 alineatul (1) TFUE, se referă și la restricții care, precum termenul de recuperare în discuție, nu se aplică prestatorului de servicii și nici nu reglementează condițiile sau modalitățile prestării de servicii?
- 3) „Circulația capitalurilor, în cazul în care acestea implică prestarea de servicii financiare”, în sensul articolului 64 alineatul (1) TFUE, include și un caz cum este cel din speță, în care un resortisant al unui stat membru a deschis un cont (de instrumente financiare) la o instituție bancară din afara Uniunii Europene? Împrejurarea că instituția bancară menționată desfășoară în acest cadru activități pentru titularul contului are vreo relevanță și, în caz afirmativ, în ce măsură este importantă această împrejurare?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italia) la 26 iunie 2015 – Tecnoedi Construzioni Srl/Comune di Fossano

(Cauza C-318/15)

(2015/C 311/29)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Tecnoedi Construzioni Srl

Pârâtă: Comune di Fossano

Întrebarea preliminară

Articolele 49 și 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și principiile libertății de stabilire, liberei prestări a serviciilor, egalității de tratament, nediscriminării și proporționalității trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări precum cea în vigoare în prezent în Italia, prevăzută la articolul 122 alineatul 9 și la articolul 253 alineatul 20 bis din Decretul legislativ nr. 163 din 2006, în materia excluderii automate a ofertelor anormal de scăzute în cadrul procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții de lucrări cu o valoare mai mică decât pragul comunitar care prezintă un interes transfrontalier?

Recurs introdus la 30 iunie 2015 de Polynt SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 30 aprilie 2015 în cauza T-134/13, Polynt SpA și Sitre Srl/Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)

(Cauza C-323/15 P)

(2015/C 311/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Polynt SpA (reprezentant: C. Mereu, avocat)

Celelalte părți din procedură: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA), Sitre Srl, New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Regatul Țărilor de Jos, Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii Tribunalului pronunțate în cauza T-134/13;
- anularea deciziei în litigiu sau, în subsidiar, trimiterea spre judecare a cauzei la Tribunal pentru a statua în privința cererii de anulare formulată de recurentă și
- obligarea intimetei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în aceste proceduri, inclusiv cheltuielile de judecată efectuate în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că, prin respingerea cererii de anulare a deciziei în litigiu, Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii. În special, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit un număr de erori în cadrul aprecierii sale și în interpretarea cadrului legal astfel cum acesta este aplicabil situației recurente. Prin urmare, Tribunalul a săvârșit următoarele erori de drept:

- Tribunalul a făcut constatări contradictorii și eronate cu privire la necesitatea de a ține seama de evaluarea de risc efectuată conform articolului 57 litera (f) din REACH ⁽¹⁾, conducând la o interpretare eronată a acestuia.
- Tribunalul a făcut constatări contradictorii și a încălcat jurisprudența constantă privind statutul legal și valoarea documentelor orientative în cadrul interpretării a ceea ce se înțelege prin „nivel de îngrijorare echivalent” în temeiul articolului 57 litera (f) din același regulament.
- Întemeierea eronată a Tribunalului pe articolul 60 alineatul (2) din REACH a condus la o motivare insuficientă.
- Tribunalul a aplicat textul legal greșit la respingerea argumentelor referitoare la expunerea lucrătorilor și a consumatorilor, prin aceasta aplicând eronat articolul 57 litera (f).

Pentru aceste motive, recurenta solicită anularea hotărârii Tribunalului pronunțate în cauza T-134/13 și anularea deciziei în litigiu.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396 p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3, rectificare în JO 2009, L 36, p. 84).

**Recurs introdus la 30 iunie 2015 de Hitachi Chemical Europe GmbH și Polynt SpA împotriva
Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 30 aprilie 2015 în cauza T-135/13, Hitachi Chemical
Europe GmbH, Polynt SpA și Sitre Srl/Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)**

(Cauza C-324/15 P)

(2015/C 311/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Hitachi Chemical Europe GmbH și Polynt SpA (reprezentant: C. Mereu, avocat)

Celelalte părți din procedură: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA), Sitre Srl, REACH ChemAdvice GmbH, New Japan Chemical, Regatul Țărilor de Jos, Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- anularea hotărârii pronunțate de Tribunal în cauza T-135/13;
- anularea deciziei atacate sau, în subsidiar, trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecarea acțiunii în anulare a recurentelor și
- obligarea intimatului la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor efectuate în fața Tribunalului

Motivele și principalele argumente

Recurentele susțin că, prin respingerea acțiunii lor în anularea deciziei atacate, Tribunalul a încălcat legislația comunitară. În special, recurentele afirmă că Tribunalul a săvârșit mai multe erori în ceea ce privește motivarea și interpretarea cadrului legal, astfel cum este aplicabil situației recurențelor. Aceasta a avut drept rezultat săvârșirea de către Tribunal a următoarelor erori de drept:

- Tribunalul a efectuat afirmații contradictorii și eronate cu privire la necesitatea de a ține seama de evaluarea riscului în conformitate cu articolul 57 litera (f) din Regulamentul REACH⁽¹⁾, fapt care a determinat o interpretare eronată a acestuia.
- Tribunalul a efectuat afirmații contradictorii și s-a îndepărtat de la jurisprudența consacrată referitoare la statutul și la valoarea documentelor de orientare în interpretarea sensului expresiei „un nivel de îngrijorare echivalent” potrivit articolului 57 litera (f) din același regulament.
- Faptul că Tribunalul s-a întemeiat în mod greșit pe articolul 60 alineatul (2) din Regulamentul REACH a avut drept rezultat o motivare insuficientă.
- Tribunalul a aplicat prevederea legală greșită la respingerea argumentelor referitoare la expunerea lucrătorilor și a consumatorilor, aplicând astfel în mod greșit articolul 57 litera (f).

Pentru aceste motive, recurentele solicită anularea hotărârii Tribunalului în cauza T-135/13 și anularea deciziei atacate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativā apgabaltiesa (Letonia) la 1 iulie 2015 – AS „DNB Banka”

(Cauza C-326/15)

(2015/C 311/32)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Administrativā apgabaltiesa

Părțile din procedura principală

Apelantă: AS „DNB Banka”

Cealaltă parte în procedură: Valsts ieņēmumu dienests

Întrebările preliminare

- 1) Poate exista un grup independent de persoane, în sensul articolului 132 alineatul (1) litera (f) din directivă⁽¹⁾, în cazul în care membrii acestui grup sunt stabiliți în diferite state membre ale Uniunii Europene în care dispoziția menționată a fost transpusă prin adăugarea a diverse cerințe care nu sunt compatibile?

- 2) Un stat membru poate restrânge dreptul unei persoane impozabile de a aplica scutirea prevăzută la articolul 132 alineatul (1) litera (f) din directivă în cazul în care persoana impozabilă a respectat toate cerințele pentru aplicarea scutirii în statul său membru, însă în legislațiile naționale ale statelor membre din care provin ceilalți membri ai grupului dispoziția respectivă a fost transpusă prin introducerea unor restricții care limitează posibilitatea persoanelor impozabile din alte state membre de a aplica în propriul stat membru scutirea respectivă de la taxa pe valoarea adăugată?
- 3) Scutirea prevăzută la articolul 132 alineatul (1) litera (f) din directivă poate fi aplicată unor servicii în statul membru al destinatarului acestora, care este persoană impozabilă în scopuri de TVA, în cazul în care prestatorul de servicii, persoană impozabilă în scopuri de TVA, a aplicat taxa pe valoarea adăugată pentru aceste servicii în alt stat membru, în conformitate cu regimul general, și anume considerând că taxa pe valoarea adăugată pentru respectivele servicii era datorată în statul membru al destinatarului acestora, conform articolului 196 din directivă?
- 4) Prin „grup independent de persoane”, în sensul articolului 132 alineatul (1) litera (f) din directivă, trebuie să se înțeleagă o persoană juridică distinctă, a cărei existență trebuie dovedită prin intermediul unui acord specific de constituire a grupului independent de persoane?

În cazul în care răspunsul la această întrebare este că grupul independent de persoane nu trebuie considerat drept o entitate distinctă, trebuie să se înțeleagă că acesta este un grup de întreprinderi afiliate în cadrul căruia, în contextul activității sale economice obișnuite, se prestează reciproc servicii de asistență pentru desfășurarea activităților lor comerciale, iar existența unui astfel de grup poate fi dovedită prin intermediul contractelor de prestări servicii care au fost încheiate sau prin intermediul documentelor cu privire la prețurile de transfer?

- 5) Un stat membru poate să restrângă dreptul unei persoane impozabile de a aplica scutirea de la taxa pe valoarea adăugată, prevăzută la articolul 132 alineatul (1) litera (f) din directivă, în cazul în care persoana impozabilă a aplicat operațiunilor o majorare, în conformitate cu cerințele legislației în materie de impozitare directă din statul membru în care este stabilit?
- 6) Scutirea prevăzută la articolul 132 alineatul (1) litera (f) din directivă poate fi aplicată serviciilor prestate într-o țară terță? Cu alte cuvinte, membrul unui grup independent de persoane, în sensul dispoziției menționate, care prestează servicii în cadrul grupului pentru alți membri ai acestuia, poate fi persoană impozabilă dintr-o țară terță?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 9/vol. 3, p. 7).

Recurs formulat la 3 iulie 2015 de Republica Franceză împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 16 aprilie 2015 în cauza T-402/12, Carl Schlyter/Comisia Europeană

(Cauza C-331/15 P)

(2015/C 311/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues, D. Colas, F. Fize, agenți)

Celelalte părți din procedură: Carl Schlyter, Comisia Europeană, Republica Finlanda, Regatul Suediei

Concluziile recurenței

Guvernul francez solicită Curții:

- anularea Hotărârii pronunțate de Camera a patra a Tribunalului la 16 aprilie 2015 în cauza T-402/12, Carl Schlyter/Comisia, privind anularea deciziei Comisiei Europene din 27 iunie 2012 prin care s-a refuzat, în perioada de *statu quo*, accesul la un aviz detaliat privind un proiect de decret referitor la conținutul și la condițiile de prezentare a declarației anuale a substanțelor sub formă de nanoparticule (2011/673/F), care îi fusese notificat de autoritățile franceze, în aplicarea Directivei 98/34/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iulie 1998;
- trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea sa de recurs introdusă la 3 iulie 2015, guvernul francez solicită Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție, anularea Hotărârii pronunțate de Camera a patra a Tribunalului la 16 aprilie 2015 în cauza T-402/12, Carl Schlyter/Comisia (denumită în continuare „hotărârea atacată”).

În susținerea cererii sale de recurs, guvernul francez invocă un motiv unic.

Astfel, în sprijinul acestui motiv, guvernul francez consideră că Tribunalul a săvârșit mai multe erori de drept în ceea ce privește calificarea procedurii prevăzute de Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice (denumită în continuare „Directiva 98/34”) și în ceea ce privește aplicarea excepției privind protecția obiectivelor activităților de anchetă, prevăzută la articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ⁽²⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul publicului la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1049/2001”).

Pe de o parte, guvernul francez susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin refuzul de a califica procedura prevăzută de Directiva 98/34 drept o activitate de anchetă în sensul articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001.

În această privință, guvernul francez arată, în primul rând, că definiția dată de Tribunal, în hotărârea atacată, noțiunii de anchetă nu se sprijină pe nicio definiție prevăzută de Regulamentul nr. 1049/2001, de Directiva 98/34 sau de jurisprudență.

În plus, în al doilea rând, această definiție nu este în concordanță cu soluția adoptată de Camera a opta a Tribunalului în Hotărârea din 25 septembrie 2014, Spirlea/Comisia, în cauza T-306/12. Astfel, în această hotărâre, Tribunalul a recunoscut că procedura denumită „EU Pilot” poate fi calificată drept activitate de anchetă în sensul articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001. Or, potrivit guvernului francez, obiectivele și desfășurarea procedurii denumite „EU Pilot” prezintă analogii semnificative cu obiectivele și cu desfășurarea procedurii prevăzute de Directiva 98/34.

În al treilea rând, în ipoteza în care Curtea și-ar asuma definiția noțiunii de anchetă din hotărârea atacată, guvernul francez consideră că procedura prevăzută de Directiva 98/34 corespunde, în orice caz, acestei definiții, ținând seama de obiectivele sale și de desfășurarea sa.

Pe de altă parte, în primul rând, guvernul francez consideră că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat, cu titlu subsidiar, că, inclusiv în ipoteza în care avizul detaliat emis de Comisie face parte dintr-o activitate de anchetă în sensul articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, divulgarea acestui document nu aduce în mod necesar prejudicii obiectivului procedurii prevăzute de Directiva 98/34.

În această privință, guvernul francez arată că reclamantul nu a invocat în niciun moment, în cererea sa inițială, în replica sa ori în observațiile sale cu privire la memoriile intervenienților, argumentul potrivit căruia, în ipoteza în care procedura prevăzută de Directiva 98/34 ar constitui o activitate de anchetă, divulgarea documentului atacat nu ar aduce prejudicii obiectivului acestei activități de anchetă.

Prin urmare, întrucât motivul invocat de Tribunal cu titlu subsidiar nu a fost invocat de reclamant și se referă la legalitatea pe fond a deciziei atacate, guvernul francez consideră, la punctele 84-88 din hotărârea atacată, că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a invocat din oficiu acest motiv.

În al doilea rând, prin hotărârea atacată, Tribunalul a statuat că obiectivul procedurii prevăzute de Directiva 98/34 este de a preveni adoptarea de către legiuitorul național a unei reglementări tehnice naționale care împiedică libera circulație a mărfurilor sau libera circulație a serviciilor sau libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii în cadrul pieței interne (punctul 85 din hotărârea atacată).

Or, guvernul francez consideră că, în acest fel, Tribunalul a dat o interpretare restrictivă obiectivului procedurii prevăzute de Directiva 98/34.

Astfel, guvernul francez estimează că, pe lângă obiectivul conformității cu reglementările naționale, procedura prevăzută de Directiva 98/34 urmărește și un obiectiv legat de calitatea dialogului dintre Comisie și statul membru în cauză.

⁽¹⁾ JO L 204, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 207

⁽²⁾ JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Arbetsdomstolen (Suedia) la 6 iulie 2015 – Unionen/
Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB**

(Cauza C-336/15)

(2015/C 311/34)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Arbetsdomstolen

Părțile din procedura principală

Reclamant: Unionen

Pârâte: Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB

Întrebarea preliminară

Este compatibil cu Directiva privind transferul de întreprinderi ⁽¹⁾ ca, după expirarea perioadei de un an de la transferul unei întreprinderi, în aplicarea unei anumite dispoziții din convenția colectivă în vigoare la cesionar, care presupune că acordarea unei prelungiri a termenelor de preaviz este condiționată de o anumită vechime neîntreruptă la același angajator, să nu se ia în considerare vechimea dobândită la cedent în cazul în care lucrătorii aveau dreptul de a le fi luată în considerare respectiva vechime în temeiul unei dispoziții identice din convenția colectivă care se aplica la cedent?

⁽¹⁾ Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, p. 16, Ediție specială 5/vol.06, p. 20)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 7 iulie 2015 – Proces penal împotriva domnului Luc Vanderborght, parte civilă: Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW

(Cauza C-339/15)

(2015/C 311/35)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Părțile din procedura principală

Inculpat: Luc Vanderborght

Parte civilă: Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 2005/29/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori trebuie interpretată în sensul că se opune unei legi naționale care interzice, în mod absolut, oricărei persoane să facă orice fel de publicitate pentru tratamente dentare, cum este articolul 1 din Legea belgiană din 1 aprilie 1958 privind publicitatea în domeniul tratamentelor dentare?
- 2) Interdicția publicității pentru tratamente dentare trebuie asimilată cu o „dispoziție legală în legătură cu sănătatea și siguranța produselor”, în sensul articolului 3 alineatul (3) din Directiva 2005/29/CE [...]?
- 3) Directiva 2005/29/CE [...] trebuie interpretată în sensul că se opune unei dispoziții naționale cum este articolul 8d din Decretul regal din 1 iunie 1934 privind reglementarea practicării stomatologiei, în care se detaliază cerințele privind discreția pe care trebuie să le respecte plăcuța de la intrare a unui cabinet stomatologic destinată publicului?

- 4) Directiva 2000/31/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă trebuie interpretată în sensul că se opune unei dispoziții naționale care interzice în mod absolut, oricărei persoane orice fel de publicitate pentru tratamente dentare, precum și publicitate comercială în formă electronică (site web), astfel cum prevede articolul 1 în Legea belgiană din 15 aprilie 1958 privind publicitatea în domeniul tratamentelor dentare?
- 5) Ce interpretare trebuie dată noțiunii „servicii ale societății informaționale”, definite la articolul 2 litera (a) din Directiva 2000/31/CE, care face referire la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 98/34/CE ⁽³⁾ astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/48/CE ⁽⁴⁾?
- 6) Articolele 49 TFUE și 56 din TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale cum este cea din litigiul principal, prin intermediul căreia se impune o interdicție totală a publicității pentru tratamente dentare în scopul protecției sănătății publice?

⁽¹⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2005 L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260).

⁽²⁾ Directiva privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) (JO 2000 L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257).

⁽³⁾ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice (JO 1998 L 204, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 207).

⁽⁴⁾ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 20 iulie 1998 de modificare a Directivei 98/34/CE de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice (JO 1998 L 217, p. 18, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 282).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Centrale Raad van Beroep (Țările de Jos) la 8 iulie 2015 –
J. Klinkenberg/Minister van Infrastructuur en Milieu**

(Cauza C-343/15)

(2015/C 311/36)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din procedura principală

Reclamant: J. Klinkenberg

Pârât: Minister van Infrastructuur en Milieu

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 din Directiva 1999/63/CE ⁽¹⁾ și clauza 1 alineatul (1) din Anexă („Acordul european privind organizarea timpului de lucru al navigatorilor”) trebuie interpretate în sensul că această directivă și acest acord sunt aplicabile unui funcționar, care desfășoară activități în cadrul companiei naționale maritime și este parte a echipajului unei nave cu care se efectuează operațiuni de inspecție în domeniul pescuitului?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolul 2 din Directiva 89/391/CEE ⁽²⁾, articolul 1 alineatul (3) și articolul 2 prima teză și punctele 1 și 2 din Directiva 93/104/CE precum și articolul 1 alineatul (3) și articolul 2 punctele 1 și 2 din Directiva 93/104/CE și 2003/88/CE se aplică funcționarilor vizati la prima întrebare?

- 3) Articolele 3, 5 și 6 din Directiva 93/104/CE⁽³⁾ precum și articolele 3, 5 și 6 din Directiva 2003/88/CE⁽⁴⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări dintr-un stat membru potrivit căreia sunt considerate perioadă de repaus orele în care funcționarul vizat la prima întrebare nu desfășoară nicio activitate în timpul navigației, dar este obligat să fie disponibil, pentru a desfășura, atunci când i se solicită, activități de remediere a defecțiunilor din camera mașinilor?
- 4) Articolele 3, 5 și 6 din Directiva 93/104/CE precum și articolele 3, 5 și 6 din Directiva 2003/88/CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru, potrivit căreia sunt considerate perioadă de repaus orele în care funcționarul vizat la prima întrebare nu desfășoară nicio activitate în timpul navigației, dar are obligația ca, la comanda căpitanului, să desfășoare activități referitoare la siguranța directă a navei, a persoanelor de la bord, a încărcăturii sau pentru a acorda ajutor altor nave sau persoane în stare de urgență?

⁽¹⁾ Directiva Consiliului din 21 iunie 1999 privind Acordul de organizare a timpului de lucru al navigatorilor, încheiat între Asociația Proprietarilor de Nave din Comunitatea Europeană (ECSA) și Federația Sindicatelor Lucrătorilor din Transporturi din Uniunea Europeană (FST) – Anexă: Acordul European privind organizarea timpului de lucru al navigatorilor (JO L 167, p. 33–37, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 124).

⁽²⁾ Directiva Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (JO L 183, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 88).

⁽³⁾ Directiva Consiliului din 23 noiembrie 1993 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 307, p. 18).

⁽⁴⁾ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Appeal Commissioners (Irlanda) la 6 iulie 2015 – National Roads Authority/The Revenue Commissioners

(Cauza C-344/15)

(2015/C 311/37)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Appeal Commissioners

Părțile din procedura principală

Recurentă: National Roads Authority

Intimați: The Revenue Commissioners

Întrebările preliminare

- 1) Dacă un organism de drept public desfășoară o activitate cum este asigurarea accesului la un drum în schimbul plății unei taxe și dacă în statul membru există organisme private care colectează taxe pentru diferite drumuri cu taxă în temeiul unui contract încheiat cu organismul public competent în conformitate cu dispozițiile legale naționale, se impune ca articolul 13 al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE⁽¹⁾ a Consiliului să fie interpretat în sensul că acest organism public se află într-un raport de concurență cu operatorii privați în cauză, astfel încât tratarea organismului public ca persoană neimpozabilă ar determina denaturări semnificative ale concurenței în pofida faptului că (a) nu există și nu poate exista o concurență efectivă între organismul public și operatorii privați respectivi și (b) nu există nicio dovadă privind existența unei posibilități realiste ca un operator privat să poată intra pe piață pentru a construi și a exploata un drum cu taxă care să concureze cu cel operat de organismul public?

- 2) În cazul în care nu există această prezumție, ce criteriu trebuie adoptat pentru a se stabili dacă există denaturări semnificative ale concurenței în sensul articolului 13 al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE a Consiliului?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1).

Recurs introdus la 7 iulie 2015 de Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) și Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 28 aprilie 2015 în cauza T-169/12, Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) și Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF)/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-345/15 P)

(2015/C 311/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) (reprezentanți: B. Evtimov, avocat, D. O'Keefe, solicitor)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Euroalliages

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- anularea hotărârii Tribunalului Uniunii Europene;
- pronunțarea unei hotărâri definitive cu privire la litigiu, dacă acesta este în stare de judecată;
- în subsidiar, trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată;
- obligarea intervenienților să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurentele susțin că Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii la momentul examinării motivelor invocate înaintea sa:

- prin intermediul primului motiv de recurs, recurentele susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare în interpretarea articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 (¹) și a săvârșit o eroare de apreciere juridică prin respingerea motivului invocat în primă instanță potrivit căruia articolul 11 alineatul (9) și trimiterea pe care acesta o efectuează la articolul 2 din regulamentul menționat impune instituțiilor europene să calculeze marja de dumping la momentul oricărei reexaminări intermediare care acoperă un dumping, încălcând astfel deopotrivă principiile legale ale bunei administrări, transparenței și securității juridice;

— prin intermediul celui de al doilea motiv de recurs, recurente susțin că Tribunalul a comis o eroare de interpretare a raționamentului urmat de Tribunal în Hotărârea MTZ Polyfilms/Consiliul (T-143/06, EU:T:2009:441).

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italia) la 10 iulie 2015 – Procedură penală împotriva Luciano Baldetti

(Cauza C-350/15)

(2015/C 311/39)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Partea din procedura principală

Luciano Baldetti

Întrebările preliminare

În sensul articolului 4 [din Protocolul nr. 7 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale] și al articolului 50 [din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene], dispoziția de la articolul 10ter din Decretul legislativ 74/00, în măsura în care permite să se procedeze la examinarea răspunderii penale a unei persoane care, pentru aceleași fapte (neplata TVA-ului), a făcut deja obiectul unei înștiințări de plată definitive emise de administrația financiară a statului însoțită de o sancțiune administrativă corespunzătoare unei părți de 30 % din cuantumul taxei neachitate, este conformă cu dreptul comunitar?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 14 iulie 2015 – Ilves Jakelu Oy

(Cauza C-368/15)

(2015/C 311/40)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ilves Jakelu Oy

Pârât: Liikenne- ja viestintäministeriö

Întrebările preliminare

- 1) În cadrul interpretării articolului 9 din Directiva 97/67/CE ⁽¹⁾ privind serviciile poștale, astfel cum a fost modificată prin Directivele 2002/39/CE ⁽²⁾ și 2008/6/CE ⁽³⁾, în cazul în care o întreprindere de servicii poștale convine condițiile de livrare cu clienții săi și facturează clienților o taxă convenită separat, livrarea de trimiteri poștale ale clienților contractuali trebuie considerată un serviciu din afara sferei serviciului universal în sensul alineatului (1) al acestei prevederi sau un serviciu din sfera serviciului universal în sensul alineatului (2)?
- 2) În situația în care livrarea de trimiteri poștale a clienților contractuali, menționată anterior, este un serviciu din afara sferei serviciului universal, articolul 9 alineatul (1) și articolul 2 punctul 14 trebuie interpretate în sensul că, în împrejurări precum cele din procedura principală, furnizarea unor asemenea servicii poștale este condiționată de existența unei licențe individuale, după cum prevede legea națională privind serviciul poștal?
- 3) Dacă livrarea de trimiteri poștale ale clienților contractuali, menționată anterior este un serviciu din afara sferei serviciului universal, atunci articolul 9 alineatul (1) trebuie interpretat în sensul că o autorizație referitoare la aceste servicii trebuie să respecte condiții legate de garantarea îndeplinirii cerințelor esențiale în sensul articolului 2 punctul 19 din Directiva privind serviciile poștale și că autorizațiile referitoare la aceste servicii nu pot fi condiționate de îndeplinirea unor cerințe privind calitatea, disponibilitatea și realizarea serviciilor în cauză în sensul articolului 9 alineatul (2) din directivă?
- 4) În cazul în care autorizațiile care se referă la livrarea trimiterilor poștale ale clienților contractuali, menționată mai sus, pot fi condiționate numai de îndeplinirea cerințelor esențiale, se poate considera că condiții cum sunt cele în discuție în procedura principală, care se referă la condițiile de furnizare a serviciului poștal, la frecvența livrării de trimiteri, la serviciul de modificare a adresei și la întreruperea furnizării, la marcarea trimiterilor și la punctele de colectare îndeplinesc cerințele esențiale în sensul articolului 2 punctul 19 și sunt necesare pentru a garanta îndeplinirea cerințelor esențiale în sensul articolului 9 alineatul (1)?

⁽¹⁾ Directiva 97/67/CE a parlamentului European și a consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului (JO L 15, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 3, p. 12).

⁽²⁾ Directiva 2002/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 de modificare a Directivei 97/67/CE privind continuarea deschiderii spre concurență a serviciilor poștale ale Comunității (JO L 176, p. 21, Ediție specială, 06/vol. 4, p. 178).

⁽³⁾ Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008 de modificare a Directivei 97/67/CE cu privire la realizarea integrală a pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității (JO L 52, p. 3).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 13 iulie 2015 – Siderúrgica
Sevillana S.A./Administración del Estado**

(Cauza C-369/15)

(2015/C 311/41)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Siderúrgica Sevillana S.A.

Pârâtă: Administración del Estado

Întrebările preliminare

- 1) Decizia 2013/448/UE ⁽¹⁾ este contrară articolului 296 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale ⁽²⁾ prin aceea că factorul de corecție a fost stabilit prin intermediul unui mecanism care, încălcând obligația de motivare, nu permite operatorilor de instalații afectați să ia cunoștință de informațiile, calculele și criteriile avute în vedere pentru adoptarea acestuia?

- 2) Prin modul în care stabilește plafonul pentru emisiile provenite din industrie și factorul de corecție transsectorial, prevăzute la articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE ⁽³⁾ și la articolul 15 din Decizia 2011/278/UE ⁽⁴⁾, Decizia 2013/448/UE încalcă articolul 10a alineatul (1) și articolul 23 alineatul (3) din Directiva din 2003, menționată anterior, întrucât nu a fost întocmită în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută de Decizia 1999/468/CE ⁽⁵⁾?

- 3) Având în vedere că Decizia 2013/448/UE și/sau articolul 15 din Decizia 2011/278/UE creează o asimetrie între:
 - baza de calcul prevăzută la articolul 10a alineatul (5) literele (a) și (b) din [Directiva 2003/87/CE], prin faptul că nu include emisiile provenite din producerea de energie electrică prin arderea gazelor reziduale și prin cogenerarea de energie termică în instalațiile menționate în anexa I la directiva respectivă, și

 - criteriile stabilite la articolul 10a alineatele (1) și (4) din aceeași directivă în vederea alocării de cote cu titlu gratuit, care, în schimb, include această categorie de emisii:
 - a) Decizia 2013/448/UE și/sau articolul 15 din Decizia 2011/278/UE încalcă articolul 10a alineatul (5) coroborat cu articolul 3 litera (u) și cu articolul 10a alineatul (1) al treilea paragraf *in fine* din Directiva 2003/87/CE, ca urmare a faptului că prevăd că emisiile produse prin arderea gazelor reziduale sau prin generarea de energie termică în instalațiile care produc energie electrică, menționate în anexa I la directiva respectivă, sunt considerate, în orice caz, emisii ale „producătorilor de energie electrică” în vederea stabilirii plafonului pentru emisiile industriale și, prin urmare, trebuie excluse din acest calcul?

 - b) Chiar și în cazul unui răspuns negativ la întrebarea anterioară, Decizia 2013/448/UE și/sau articolul 15 din Decizia 2011/278/UE încalcă articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE și/sau obiectivele acesteia ca urmare a faptului că exclud din baza de calcul a plafonului pentru emisiile industriale, prevăzută de dispoziția respectivă, emisiile provenite din producerea de energie electrică prin arderea gazelor reziduale și prin cogenerare termică în instalațiile menționate în anexa I la directiva respectivă, pentru care, cu toate acestea, se pot alocă cote de emisie cu titlu gratuit în conformitate cu articolul 10a alineatele (1)-(4) din aceeași directivă?

- 4) Decizia 2013/448/UE a Comisiei și, eventual, Decizia 2011/278/UE, pe care o pune în aplicare prima decizie menționată, sunt contrare articolului 10a alineatul (12) din directivă, întrucât extind factorul de corecție transsectorial la sectoarele prevăzute de Decizia 2010/2/UE ⁽⁶⁾ (în prezent, Decizia 2014/746/UE ⁽⁷⁾) a Comisiei ca sectoare expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon și, prin urmare, reduc cotele alocate cu titlu gratuit?

- 5) Decizia [2013/448/UE] încalcă articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE, deoarece Comisia Europeană, atunci când a stabilit emisiile verificate înregistrate în perioada 2005-2007, la care fac referire literele (a) și (b) ale alineatului respectiv:
- a) nu a luat în considerare emisiile care nu figurau în Registrul comunitar independent privind tranzacțiile, deși era vorba despre emisii a căror înregistrare nu era obligatorie în perioada avută în vedere;
 - b) a extrapolat, în măsura posibilului, valorile relevante ale emisiilor, începând cu emisiile verificate ulterior anului 2008, prin aplicarea factorului de 1,74 % în sens invers;
 - c) a exclus toate emisiile provenite de la instalații închise înainte de 30 iunie 2011?

- ⁽¹⁾ Decizia 2013/448/UE a Comisiei din 5 septembrie 2013 privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 240, p. 27).
- ⁽²⁾ JO 2000, C 364, p. 1.
- ⁽³⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).
- ⁽⁴⁾ Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE (JO L 130, p. 1).
- ⁽⁵⁾ Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, p. 23, Ediție specială, 1/vol. 02, p. 159).
- ⁽⁶⁾ Decizia 2010/2/UE a Comisiei din 24 decembrie 2009 de stabilire, în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a unei liste a sectoarelor și subsectoarelor considerate a fi expuse unui risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon (JO L 1, p. 10).
- ⁽⁷⁾ JO L 308, p. 114.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 13 iulie 2015 – Solvay Solutions España S.L./Administración del Estado

(Cauza C-370/15)

(2015/C 311/42)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Solvay Solutions España S.L.

Pârâtă: Administración del Estado

Întrebările preliminare

- 1) Decizia 2013/448/UE ⁽¹⁾ este contrară articolului 296 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale ⁽²⁾ prin aceea că factorul de corecție a fost stabilit prin intermediul unui mecanism care, încălcând obligația de motivare, nu permite operatorilor de instalații afectați să ia cunoștință de informațiile, calculele și criteriile avute în vedere pentru adoptarea acestuia?

- 2) Prin modul în care stabilește plafonul pentru emisiile provenite din industrie și factorul de corecție transsectorial, prevăzute la articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE ⁽³⁾ și la articolul 15 din Decizia 2011/278/UE ⁽⁴⁾, Decizia 2013/448/UE încalcă articolul 10a alineatul (1) și articolul 23 alineatul (3) din Directiva din 2003, menționată anterior, întrucât nu a fost întocmită în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută de Decizia 1999/468/CE ⁽⁵⁾?
- 3) Având în vedere că Decizia 2013/448/UE și/sau articolul 15 din Decizia 2011/278/UE creează o asimetrie între:
- baza de calcul prevăzută la articolul 10a alineatul (5) literele (a) și (b) din [Directiva 2003/87/CE], prin faptul că nu include emisiile provenite din producerea de energie electrică prin arderea gazelor reziduale și prin cogenerarea de energie termică în instalațiile menționate în anexa I la directiva respectivă, și
 - criteriile stabilite la articolul 10a alineatele (1) și (4) din aceeași directivă în vederea alocării de cote cu titlu gratuit, care, în schimb, include această categorie de emisii:
- a) Decizia 2013/448/UE și/sau articolul 15 din Decizia 2011/278/UE încalcă articolul 10a alineatul (5) coroborat cu articolul 3 litera (u) și cu articolul 10a alineatul (1) al treilea paragraf *in fine* din Directiva 2003/87/CE, ca urmare a faptului că prevăd că emisiile produse prin arderea gazelor reziduale sau prin generarea de energie termică în instalațiile care produc energie electrică, menționate în anexa I la directiva respectivă, sunt considerate, în orice caz, emisii ale „producătorilor de energie electrică” în vederea stabilirii plafonului pentru emisiile industriale și, prin urmare, trebuie excluse din acest calcul?
 - b) Chiar și în cazul unui răspuns negativ la întrebarea anterioară, Decizia 2013/448/UE și/sau articolul 15 din Decizia 2011/278/UE încalcă articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE și/sau obiectivele acesteia ca urmare a faptului că exclud din baza de calcul a plafonului pentru emisiile industriale, prevăzut de dispoziția respectivă, emisiile provenite din producerea de energie electrică prin arderea gazelor reziduale și prin cogenerare termică în instalațiile menționate în anexa I la directiva respectivă, pentru care, cu toate acestea, se pot alocă cote de emisie cu titlu gratuit în conformitate cu articolul 10a alineatele (1)-(4) din aceeași directivă?
- 4) Decizia 2013/448/UE a Comisiei și, eventual, Decizia 2011/278/UE, pe care o pune în aplicare prima decizie menționată, sunt contrare articolului 10a alineatul (12) din directivă, întrucât extind factorul de corecție transsectorial la sectoarele prevăzute de Decizia 2010/2/UE ⁽⁶⁾ (în prezent, Decizia 2014/746/UE ⁽⁷⁾) a Comisiei ca sectoare expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon și, prin urmare, reduc cotele alocate cu titlu gratuit?
- 5) Decizia [2013/448/UE] încalcă articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE, deoarece Comisia Europeană, atunci când a stabilit emisiile verificate înregistrate în perioada 2005-2007, la care fac referire literele (a) și (b) ale alineatului respectiv:
- a) nu a luat în considerare emisiile care nu figurau în Registrul comunitar independent privind tranzacțiile, deși era vorba despre emisii a căror înregistrare nu era obligatorie în perioada avută în vedere;
 - b) a extrapolat, în măsura posibilului, valorile relevante ale emisiilor, începând cu emisiile verificate ulterior anului 2008, prin aplicarea factorului de 1,74 % în sens invers;

c) a exclus toate emisiile provenite de la instalații închise înainte de 30 iunie 2011?

- ⁽¹⁾ Decizia 2013/448/UE a Comisiei din 5 septembrie 2013 privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 240, p. 27).
- ⁽²⁾ JO 2000, C 364, p. 1.
- ⁽³⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).
- ⁽⁴⁾ Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE (JO L 130, p. 1).
- ⁽⁵⁾ Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, p. 23, Ediție specială, 1/vol. 02, p. 159).
- ⁽⁶⁾ Decizia 2010/2/UE a Comisiei din 24 decembrie 2009 de stabilire, în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a unei liste a sectoarelor și subsectoarelor considerate a fi expuse unui risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon (JO L 1, p. 10).
- ⁽⁷⁾ JO L 308, p. 114.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 13 iulie 2015 – Cepsa Quimica, S.A./Administración del Estado

(Cauza C-371/15)

(2015/C 311/43)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Cepsa Quimica, S.A.

Pârâtă: Administración del Estado

Întrebările preliminare

- 1) Decizia 2013/448/UE ⁽¹⁾ este contrară articolului 296 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale ⁽²⁾ prin aceea că factorul de corecție a fost stabilit prin intermediul unui mecanism care, încălcând obligația de motivare, nu permite operatorilor de instalații afectați să ia cunoștință de informațiile, calculele și criteriile avute în vedere pentru adoptarea acestuia?
- 2) Prin modul în care stabilește plafonul pentru emisiile provenite din industrie și factorul de corecție transsectorial, prevăzute la articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE ⁽³⁾ și la articolul 15 din Decizia 2011/278/UE ⁽⁴⁾, Decizia 2013/448/UE încalcă articolul 10a alineatul (1) și articolul 23 alineatul (3) din Directiva din 2003, menționată anterior, întrucât nu a fost întocmită în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută de Decizia 1999/468/CE ⁽⁵⁾?
- 3) Având în vedere că Decizia 2013/448/UE și/sau articolul 15 din Decizia 2011/278/UE creează o asimetrie între:

— baza de calcul prevăzută la articolul 10a alineatul (5) literele (a) și (b) din [Directiva 2003/87/CE], prin faptul că nu include emisiile provenite din producerea de energie electrică prin arderea gazelor reziduale și prin cogenerarea de energie termică în instalațiile menționate în anexa I la directiva respectivă, și

- criteriile stabilite la articolul 10a alineatele (1) și (4) din aceeași directivă în vederea alocării de cote cu titlu gratuit, care, în schimb, include această categorie de emisii:
- a) Decizia 2013/448/UE și/sau articolul 15 din Decizia 2011/278/UE încalcă articolul 10a alineatul (5) coroborat cu articolul 3 litera (u) și cu articolul 10a alineatul (1) al treilea paragraf *in fine* din Directiva 2003/87/CE, ca urmare a faptului că prevăd că emisiile produse prin arderea gazelor reziduale sau prin generarea de energie termică în instalațiile care produc energie electrică, menționate în anexa I la directiva respectivă, sunt considerate, în orice caz, emisii ale „producătorilor de energie electrică” în vederea stabilirii plafonului pentru emisiile industriale și, prin urmare, trebuie excluse din acest calcul?
- b) Chiar și în cazul unui răspuns negativ la întrebarea anterioară, Decizia 2013/448/UE și/sau articolul 15 din Decizia 2011/278/UE încalcă articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE și/sau obiectivele acesteia ca urmare a faptului că exclud din baza de calcul a plafonului pentru emisiile industriale, prevăzut de dispoziția respectivă, emisiile provenite din producerea de energie electrică prin arderea gazelor reziduale și prin cogenerare termică în instalațiile menționate în anexa I la directiva respectivă, pentru care, cu toate acestea, se pot alocă cote de emisie cu titlu gratuit în conformitate cu articolul 10a alineatele (1)-(4) din aceeași directivă?
- 4) Decizia 2013/448/UE a Comisiei și, eventual, Decizia 2011/278/UE, pe care o pune în aplicare prima decizie menționată, sunt contrare articolului 10a alineatul (12) din directivă, întrucât extind factorul de corecție transsectorial la sectoarele prevăzute de Decizia 2010/2/UE⁽⁶⁾ (în prezent, Decizia 2014/746/UE⁽⁷⁾) a Comisiei ca sectoare expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon și, prin urmare, reduc cotele alocate cu titlu gratuit?
- 5) Decizia [2013/448/UE] încalcă articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE, deoarece Comisia Europeană, atunci când a stabilit emisiile verificate înregistrate în perioada 2005-2007, la care fac referire literele (a) și (b) ale alineatului respectiv:
- a) nu a luat în considerare emisiile care nu figurau în Registrul comunitar independent privind tranzacțiile, deși era vorba despre emisii a căror înregistrare nu era obligatorie în perioada avută în vedere;
- b) a extrapolat, în măsura posibilului, valorile relevante ale emisiilor, începând cu emisiile verificate ulterior anului 2008, prin aplicarea factorului de 1,74 % în sens invers;
- c) a exclus toate emisiile provenite de la instalații închise înainte de 30 iunie 2011?

⁽¹⁾ Decizia 2013/448/UE a Comisiei din 5 septembrie 2013 privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 240, p. 27).

⁽²⁾ JO 2000, C 364, p. 1.

⁽³⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

⁽⁴⁾ Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE (JO L 130, p. 1).

⁽⁵⁾ Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, p. 23, Ediție specială, 1/vol. 02, p. 159).

⁽⁶⁾ Decizia 2010/2/UE a Comisiei din 24 decembrie 2009 de stabilire, în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a unei liste a sectoarelor și subsectoarelor considerate a fi expuse unui risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon (JO L 1, p. 10).

⁽⁷⁾ JO L 308, p. 114.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 13 iulie 2015 – Dow Chemical Ibérica S.A./Administración del Estado

(Cauza C-372/15)

(2015/C 311/44)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Dow Chemical Ibérica S.A.

Pârâtă: Administración del Estado

Întrebările preliminare

- 1) Decizia 2013/448/UE⁽¹⁾ este contrară articolului 296 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale⁽²⁾ prin aceea că factorul de corecție a fost stabilit prin intermediul unui mecanism care, încălcând obligația de motivare, nu permite operatorilor de instalații afectați să ia cunoștință de informațiile, calculele și criteriile avute în vedere pentru adoptarea acestuia?
- 2) Prin modul în care stabilește plafonul pentru emisiile provenite din industrie și factorul de corecție transsectorial, prevăzute la articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE⁽³⁾ și la articolul 15 din Decizia 2011/278/UE⁽⁴⁾, Decizia 2013/448/UE încalcă articolul 10a alineatul (1) și articolul 23 alineatul (3) din Directiva din 2003, menționată anterior, întrucât nu a fost întocmită în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută de Decizia 1999/468/CE⁽⁵⁾?
- 3) Având în vedere că Decizia 2013/448/UE și/sau articolul 15 din Decizia 2011/278/UE creează o asimetrie între:
 - baza de calcul prevăzută la articolul 10a alineatul (5) literele (a) și (b) din [Directiva 2003/87/CE], prin faptul că nu include emisiile provenite din producerea de energie electrică prin arderea gazelor reziduale și prin cogenerarea de energie termică în instalațiile menționate în anexa I la directiva respectivă, și
 - criteriile stabilite la articolul 10a alineatele (1) și (4) din aceeași directivă în vederea alocării de cote cu titlu gratuit, care, în schimb, include această categorie de emisii:
 - a) Decizia 2013/448/UE și/sau articolul 15 din Decizia 2011/278/UE încalcă articolul 10a alineatul (5) coroborat cu articolul 3 litera (u) și cu articolul 10a alineatul (1) al treilea paragraf *in fine* din Directiva 2003/87/CE, ca urmare a faptului că prevăd că emisiile produse prin arderea gazelor reziduale sau prin generarea de energie termică în instalațiile care produc energie electrică, menționate în anexa I la directiva respectivă, sunt considerate, în orice caz, emisii ale „producătorilor de energie electrică” în vederea stabilirii plafonului pentru emisiile industriale și, prin urmare, trebuie excluse din acest calcul?
 - b) Chiar și în cazul unui răspuns negativ la întrebarea anterioară, Decizia 2013/448/UE și/sau articolul 15 din Decizia 2011/278/UE încalcă articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE și/sau obiectivele acesteia ca urmare a faptului că exclud din baza de calcul a plafonului pentru emisiile industriale, prevăzută de dispoziția respectivă, emisiile provenite din producerea de energie electrică prin arderea gazelor reziduale și prin cogenerare termică în instalațiile menționate în anexa I la directiva respectivă, pentru care, cu toate acestea, se pot alocă cote de emisie cu titlu gratuit în conformitate cu articolul 10a alineatele (1)-(4) din aceeași directivă?

- 4) Decizia 2013/448/UE a Comisiei și, eventual, Decizia 2011/278/UE, pe care o pune în aplicare prima decizie menționată, sunt contrare articolului 10a alineatul (12) din directivă, întrucât extind factorul de corecție transsectorial la sectoarele prevăzute de Decizia 2010/2/UE ⁽⁶⁾ (în prezent, Decizia 2014/746/UE ⁽⁷⁾) a Comisiei ca sectoare expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon și, prin urmare, reduc cotele alocate cu titlu gratuit?
- 5) Decizia [2013/448/UE] încalcă articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE, deoarece Comisia Europeană, atunci când a stabilit emisiile verificate înregistrate în perioada 2005-2007, la care fac referire literele (a) și (b) ale alineatului respectiv:
- a) nu a luat în considerare emisiile care nu figurau în Registrul comunitar independent privind tranzacțiile, deși era vorba despre emisii a căror înregistrare nu era obligatorie în perioada avută în vedere;
- b) a extrapolat, în măsura posibilului, valorile relevante ale emisiilor, începând cu emisiile verificate ulterior anului 2008, prin aplicarea factorului de 1,74 % în sens invers;
- c) a exclus toate emisiile provenite de la instalații închise înainte de 30 iunie 2011?

⁽¹⁾ Decizia 2013/448/UE a Comisiei din 5 septembrie 2013 privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 240, p. 27).

⁽²⁾ JO 2000, C 364, p. 1.

⁽³⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

⁽⁴⁾ Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE (JO L 130, p. 1).

⁽⁵⁾ Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, p. 23, Ediție specială, 1/vol. 02, p. 159).

⁽⁶⁾ Decizia 2010/2/UE a Comisiei din 24 decembrie 2009 de stabilire, în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a unei liste a sectoarelor și subsectoarelor considerate a fi expuse unui risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon (JO L 1, p. 10).

⁽⁷⁾ JO L 308, p. 114.

Acțiune introdusă la 17 iulie 2015 – Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-389/15)

(2015/C 311/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau, B. Hartmann, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei Consiliului din 7 mai 2015 de autorizare a deschiderii negocierilor referitoare la Acordul de la Lisabona, revizuit, privind denumirile de origine și indicațiile geografice, în măsura în care se referă la domeniile care țin de competența Uniunii Europene;

— menținerea efectelor deciziei atacate, dacă este cazul, până la intrarea în vigoare, într-un termen rezonabil de la data prezentei hotărâri, a unei noi decizii care trebuie adoptată de Consiliu în acord cu articolul 218 alineatele (3), (4) și (8) TFUE;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv: decizia atacată recunoaște competența statelor membre, cu încălcarea articolului 3 TFUE, deoarece negocierile privesc un acord care intră în competența exclusivă a Uniunii.

Al doilea motiv: încălcarea articolului 207 alineatul (3) TFUE și a articolului 218 alineatele (3), (4) și (8) TFUE, deoarece Consiliul a desemnat statele membre ca „negociatori” într-un domeniu care ține de competența Uniunii Europene și nu a adoptat decizia atacată cu majoritatea cerută.

Recurs introdus la 21 iulie 2015 de John Dalli împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 12 mai 2015 în cauza T-562/12, John Dalli/Comisia Europeană**(Cauza C-394/15 P)**

(2015/C 311/46)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Recurent: John Dalli (reprezentanți: L. Levi și S. Rodrigues, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- declararea recursului ca fiind admisibil;
- anularea hotărârii atacate;
- anularea deciziei atacate;
- repararea prejudiciului cu valoare simbolică de 1 euro cu titlu de prejudiciu moral și, cu titlu provizoriu, în valoare de 1 913 396 de euro cu titlu de prejudiciu material;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă următoarele motive:

- primul motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul ar fi statuat *ultra petita* prin modificarea obiectului litigiului;
 - al doilea motiv, întemeiat pe o lipsă de motivare;
 - al treilea motiv, întemeiat pe un viciu de procedură care aduce atingere intereselor recurentului, inclusiv dreptului său la apărare;
 - al patrulea motiv, prin intermediul căruia se invocă denaturarea unor fapte și elemente de probă și
 - al cincilea motiv, prin care se contestă interpretarea sau aplicarea dreptului Uniunii Europene de către Tribunal.
-

TRIBUNALUL

Ordonanța Tribunalului din 29 iunie 2015 – Frank Bold/Comisia

(Cauza T-19/13) ⁽¹⁾

(„Mediu — Directiva 2003/87/CE — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Decizie prin care se acordă Republicii Cehe opțiunea de alocare tranzitorie a unor cote cu titlu gratuit pentru modernizarea producției de energie electrică — Cerere de reexaminare internă a deciziei — Inexistența unei măsuri cu caracter individual — Decizie a Comisiei prin care se declară inadmisibilă cererea de reexaminare — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)

(2015/C 311/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Frank Bold Society, fostă Ekologický právní servis (Brně, Republica Cehă) (reprezentant: P. Černý, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: inițial P. Oliver și L. Pignataro-Nolin, ulterior L. Pignataro-Nolin și J. Tomkin, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Cehă (reprezențanți: M. Smolek, T. Müller și D. Hadroušek, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare, pe de o parte, a Deciziei C (2012) 8382 final a Comisiei din 12 noiembrie 2012 de respingere ca inadmisibilă a cererii de reexaminare internă a Deciziei C (2012) 4576 final a Comisiei din 6 iulie 2012 prin care se acordă Republicii Cehe opțiunea de alocare tranzitorie a unor cote cu titlu gratuit pentru modernizarea producției de energie electrică și, pe de altă parte, a acestei din urmă decizii

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Frank Bold Society la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Republica Cehă suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 79, 16.3.2013.

Ordonanța Tribunalului din 22 iunie 2015 – In vivo/Comisia**(Cauza T-690/13) ⁽¹⁾****(„Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Refuz al OLAF de a deschide o investigație externă — Luare de poziție — Cerere de emitere a unei somații — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”)**

(2015/C 311/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: In vivo OOO (Abinsk, Rusia) (reprezentant: T. Huopalainen, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-P. Keppenne și J. Baquero Cruz, agenți)

Obiectul

Acțiune prin care se solicită Tribunalului să constate abținerea de a acționa a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) constituită de refuzul de a deschide o investigație externă și să îl someze pe acesta să pună capăt abținerii de a acționa

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă In vivo OOO la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 151, 19.5.2014.

Ordonanța Tribunalului din 24 iunie 2015 – Wm. Wrigley Jr./OAPI (Extra)**(Cauza T-552/14) ⁽¹⁾****[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Extra — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată”]**

(2015/C 311/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Statele Unite) (reprezentanți: M. Kinkeldey, S. Brandstätter și C. Schmitt, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Walicka, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 19 mai 2014 (cauza R 199/2014-5), privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ Extra ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Wm. Wrigley Jr. Company la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 351, 6.10.2014.

Ordonanța Tribunalului din 24 iunie 2015 – Wm. Wrigley Jr./OAPI (Extra)

(Cauza T-553/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Extra — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit inadmisibilă”]

(2015/C 311/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Statele Unite) (reprezenți: M. Kinkeldey, S. Brandstätter și C. Schmitt, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Walicka, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 19 mai 2014 (cauza R 218/2014-5) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ Extra ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Wm. Wrigley Jr. Company la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 351, 6.10.2014.

Ordonanța Tribunalului din 24 iunie 2015 – Wm. Wrigley Jr./OAPI (Reprezentarea unei sfere)(Cauza T-625/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative reprezentând o sferă — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată”]

(2015/C 311/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Statele Unite) (reprezentați: M. Kinkeldey, S. Brandstätter și C. Schmitt, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 17 iunie 2014 (cauza R 168/2014-5) privind o cerere de înregistrare a unui semn figurativ reprezentând o sferă ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Wm. Wrigley Jr. Company la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 351, 6.10.2014.

Ordonanța Tribunalului din 24 iunie 2015 – Wm. Wrigley Jr./OAPI (Reprezentarea unei sfere albastre)(Cauza T-626/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative reprezentând o sferă albastră — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată”]

(2015/C 311/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Statele Unite) (reprezentați: M. Kinkeldey, S. Brandstätter și C. Schmitt, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 17 iunie 2014 (cauza R 169/2014-5) privind o cerere de înregistrare a unui semn figurativ reprezentând o sferă albastră ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Wm. Wrigley Jr. Company la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 351, 6.10.2014.

Acțiune introdusă la 12 iunie 2015 – IR/OAPI – Pirelli Tyre (popchrono)

(Cauza T-132/15)

(2015/C 311/53)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: IR (Caen, Franța) (reprezentant: C. de Marguerye, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Pirelli Tyre SpA (Milano, Italia)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta.

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „popchrono” – marca comunitară nr. 4 177 267.

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de decădere.

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 13 februarie 2015 în cauza R 217/2014-5.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- admiterea concluziilor sale;
- anularea Deciziei din 13 februarie 2015 a camerei de recurs;
- confirmarea dreptului de proprietate asupra mărcii POPCHRONO;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată..

Motivele invocate

- încălcarea dreptului de a fi ascultat;
- interpretarea restrânsă a „utilizării serioase” de către camera de recurs;
- reluarea utilizării serioase a mărcii comunitare în cauză ar fi trebuit să fie examinată de OAPI în conformitate cu actele prezentate de reclamantă, inclusiv un contract de licență datat cu mai mult de trei luni înainte de introducerea cererii de decădere;
- omisiunea OAPI de a lua în calcul nerespectarea normelor elementare de concurență și intenția de obstrucționare a unei părți de către cealaltă.

Acțiune introdusă la 30 iunie 2015 – Papapanagiotou/Parlamentul**(Cauza T-351/15)**

(2015/C 311/54)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Papapanagiotou AVEEA (Serres, Grecia) (reprezentanți: S. Pappas și I. Ioannidis, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei D(2015)12887 din 27 aprilie 2015 a directorului general al Direcției Generale pentru Infrastructură și Logistică, prin care a fost respinsă oferta depusă de reclamantă pentru loturile 1, 2 și 4 în cadrul procedurii de licitație „Mobilier de birou” nr. INLO.AO-2012-017-LUX-UAGBI-02 „privind achiziționarea de mobilier și accesorii de birou standard, pentru personalul de conducere și de lux” și prin care directorul general a informat-o pe reclamantă că, la evaluarea tuturor ofertelor din cadrul procedurii de licitație menționate, nu a luat în considerare unul dintre criteriile de atribuire specificate în documentele licitației;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este nelegală, ca urmare a excluderii subcriteriului de atribuire „construcție (rezistență la spargere, abraziune, zgârieturi și decolorare)” în cadrul procedurii de licitație, ceea ce încalcă caietul de sarcini, articolul 110 alineatul (1) și articolul 113 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (denumit în continuare „Regulamentul financiar”) și principiile generale ale egalității de tratament și transparenței.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de motivare a autorității contractante, în măsura în care aceasta nu a indicat caracteristicile și avantajele respective ale ofertelor reținute, cu încălcarea articolului 113 alineatul (2) din Regulamentul financiar, a articolului 161 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (denumite în continuare „normele de aplicare a Regulamentului financiar”), a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a articolului 296 TFUE.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului transparenței, în conformitate cu articolul 102 din Regulamentul financiar și cu articolul 15 alineatul (3) TFUE, în măsura în care autoritatea contractantă a omis să furnizeze informații și dovezi cu privire la aspectul dacă eșantioanele furnizate în cadrul ofertelor pentru reevaluarea acestora era identice cu eșantioanele evaluate inițial în cadrul primei proceduri de evaluare, care a fost anulată ulterior.

Acțiune introdusă la 26 iunie 2015 – NeXovation/Comisia

(Cauza T-353/15)

(2015/C 311/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: NeXovation, Inc. (Hendersonville, SUA) (reprezentanți: A. von Bergwelt, F. Henkel și M. Nordmann, lawyers)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a Deciziei C (2014) 3634 final a Comisiei Europene din 1 octombrie 2014 (astfel cum a fost modificată prin rectificarea din 13 aprilie 2015) având ca obiect ajutorul de stat SA.31550 acordat de Germania în favoarea Nürburgring în măsura în care:
- constată că vânzarea activelor deținute de Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH și Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH nu constituie ajutor de stat, astfel cum se indică la primul punct al considerentului 285 al deciziei atacate;
- constată că vânzarea activelor deținute de Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH și Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH nu conduce la o continuitate economică între Nürburgring GmbH Motorsport Resort Nürburgring GmbH și Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH, pe de o parte, și Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH, pe de altă parte, noul proprietar al activelor, sau filiale sale, după cum se menționează în prima teză a celui de al doilea punct al considerentului 285 al deciziei atacate;
- constată că orice eventuală recuperare a ajutorului de stat incompatibil nu va viza Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH, cumpărătorul activelor vândute prin procedura de licitație, sau filialele sale, astfel cum se indică la articolul 3 alineatul (2) din dispozitivul deciziei atacate, în conformitate cu a doua teză a celui de al doilea punct al considerentului 285 al deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata propriilor cheltuieli de judecată și a celor efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia Comisiei din 1 octombrie 2014 (astfel cum a fost modificată prin rectificarea din 13 aprilie 2015), prin care se constată că vânzarea activelor complexului Nürburgring nu constituie ajutor de stat, că aceasta nu conduce la o continuitate economică între vânzătorul și cumpărătorul activelor și că orice eventuală recuperare a ajutorului de stat incompatibil nu va viza cumpărătorul activelor.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv întemeiat pe aplicarea eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE de către Comisie întrucât aceasta a interpretat greșit sensul unei proceduri de licitație deschise, transparente și nediscriminatorii, cu vânzarea către ofertantul care a oferit prețul cel mai mare, și, în continuare, nu a investigat în mod corespunzător implicarea statului în procesul de vânzare;
2. Al doilea motiv întemeiat pe aplicarea greșită a articolului 107 alineatul (1) TFUE de către Comisie în măsura în care aceasta concluzionează că închirierea temporară a activelor circuitului nu conduce la un ajutor de stat și că vânzătorii nu au influențat în mod nelegitim revânzarea activelor către un investitor rus;
3. Al treilea motiv întemeiat pe aplicarea eronată de către Comisie a principiului continuității financiare/economice;
4. Al patrulea motiv întemeiat pe neinițierea de către Comisie a unei proceduri oficiale de investigare;
5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea de către Comisie a drepturilor reclamantei în temeiul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr 659/1999;
6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea de către Comisie a principiului investigării imparțiale și diligente;
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe aplicarea eronată de către Comisie a articolului 296 alineatul (2) TFUE.

Recurs introdus la 9 iulie 2015 de CJ împotriva Hotărârii din 29 aprilie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauzele conexate F-159/12 și F-161/12, CJ/ECDC

(Cauza T-370/15 P)

(2015/C 311/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: CJ (Agios Stefanos, Grecia) (reprezentant: V. Kolias, lawyer)

Cealaltă parte din procedură: Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC)

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 29 aprilie 2015 în cauzele conexate F-159/12 și F-161/12, CJ/ECDC, în măsura în care:
- a respins în parte acțiunea în cauza F-159/12 și a dispus ca recurentul să suporte propriile cheltuieli de judecată;
- a respins în integralitate acțiunea în cauza F-161/12 și a obligat recurentul la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de ECDC;

- a obligat recurentul la plata către Tribunal a sumei de 2 000 de euro pentru a rambursa în parte cheltuielile care puteau fi evitate pe care Tribunalul a trebuit să le suporte;
- în consecință, în cazul în care recursul este declarat fondat:
 - anularea deciziei atacate din 24 februarie 2012;
 - obligarea ECDC la plata unei compensații, evaluată *ex aequo et bono* la 80 000 de euro, pentru prejudiciile morale suferite de recurent și invocate în primul capăt de cerere din cauza F-161/12;
 - obligarea ECDC la plata unei compensații, evaluată *ex aequo et bono* la 56 800 de euro, pentru prejudiciile morale suferite de recurent și invocate în cererile incidente de despăgubire formulate în cursul procedurii în primă instanță;
- obligarea ECDC la plata tuturor cheltuielilor de judecată în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă șapte motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că Tribunalul Funcției Publice a încălcat principiul *audi et alteram partem* prin respingerea replicii recurentului ca inadmisibilă întrucât cuprinsul și anexele sale nu aveau legătură directă cu anumite anexe ale apărării ECDC.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că Tribunalul Funcției Publice nu s-a pronunțat asupra unor capete de cerere incidente invocate pentru prima dată în cursul procedurii, pentru compensarea prejudiciilor morale cauzate de anumite afirmații conținute în apărarea ECDC.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că Tribunalul Funcției Publice a încălcat articolul 91 alineatul (1) din Statutul funcționarilor întrucât a considerat că nu poate examina veridicitatea susținerilor privind gestiunea financiară defectuoasă din cadrul ECDC, în măsura în care fuseseră examinate anterior de OLAF.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că Tribunalul Funcției Publice a interpretat în mod eronat:
 - articolul 47 alineatul (b) punctul (ii) coroborat cu articolul 86 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene întrucât a decis că recurentul poate fi concediat pentru insubordonare fără o procedură disciplinară;
 - articolul 41 alineatul (2) litera (a) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene în legătură cu perioada acordată recurentului pentru a-și prezenta punctul de vedere înainte de a fi concediat;
 - articolul 48 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât a acceptat ca dovedite acuzații potrivit cărora recurentul a participat la activități infracționale, deși acesta nu a fost niciodată acuzat sau condamnat pentru astfel de activități de o instanță penală;
 - obligația de diligență a angajatorului, atunci când a constatat că ECDC nu trebuia să îi acorde recurentului anumite drepturi la apărare în cadrul unei anchete administrative desfășurate potrivit anexei IX la Statutul funcționarilor;
5. Al cincilea motiv întemeiat pe interpretarea eronată de către Tribunalul Funcției Publice a primului, a celui de al cincilea și a celui de al optulea motiv și a concluziilor.
6. Al șaselea motiv întemeiat pe faptul că Tribunalul Funcției Publice a realizat o clasificare eronată din punct de vedere juridic a anumitor fapte.
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe denaturarea de către Tribunalul Funcției Publice a unor elemente de probă.

Acțiune introdusă la 9 iulie 2015 – Preferisco Foods/OAPI – Piccardo & Savore' (PREFERISCO)**(Cauza T-371/15)**

(2015/C 311/57)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Preferisco Foods Ltd (Vancouver, Canada) (reprezentanți: G. Macias Bonilla, P. López Ronda, G. Marín Raigal și E. Armero, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Piccardo & Savore' Srl (Chiusavecchia, Italia)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitant: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementul verbal „PREFERISCO” – marca comunitară nr. 10 974 616

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 15 aprilie 2015 în cauza R 2598/2013-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a deciziei atacate, Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 15 aprilie 2015 în cauza R 2598/2013-2, în special în ceea ce privește respingerea cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 974 616 „PREFERISCO” pentru produse din clasele 29 și 30;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în fața diviziei de opoziție și a Camerei a doua de recurs a OAPI.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 16 iulie 2015 – Perfetti Van Melle Benelux/OAPI – PepsiCo (3D)**(Cauza T-390/15)**

(2015/C 311/58)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Perfetti Van Melle Benelux BV (Breda, Țările de Jos) (reprezentant: P. Testa, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: PepsiCo, Inc. (New York, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă în alb și negru care cuprinde elementul verbal „3D” – cererea de înregistrare nr. 9 384 041

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 8 mai 2015 în cauza R 465//2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate, admiterea cererii de înregistrare nr. 9 384 041 pentru următoarele produse: ciocolată, patiserie, produse de cofetărie, bomboane, bomboane de mestecat, dropsuri, bomboane moi, caramel, gumă de mestecat, acadele, lemn dulce, jeleuri (produse de cofetărie), caramele, bomboane mentolate, dulciuri;
- obligarea PepsiCo, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 13 iulie 2015 – Università del Salento/Comisia

(Cauza T-393/15)

(2015/C 311/59)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Università del Salento (Lecce, Italia) (reprezentant: F. Vetrò, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului să anuleze actele contestate și, în consecință, să dispună plata sumelor restante datorate către Dipartimento di Ingegneria dell'Innovazione dell'Università del Salento (Departamentul pentru Inginerie și Inovare al Universității din Salento) în temeiul contractului denumit „Support for training career of researchers, Grant Agreement nr. 6102350, Explaining the nature of technological innovation in Chinese enterprises”, cu toate consecințele de drept, inclusiv în ceea ce privește cheltuielile de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva actului Comisiei Europene, Direcția Generală Buget, Execuție bugetară (buget general și FED) Recuperarea creanțelor din 4 mai 2015, ref. N. D/CA – B.2 – 005817, și nota de debit anexată la aceasta. Actul menționat privește compensarea creanței pe care Departamentul pentru Inginerie și Inovare al Universității din Salento o deținea față de Comisie, în vederea executării unui contract al așa-numitei linii Marie Curie, cu denumirea „Support for training career of researchers, Grant Agreement nr. 6102350, Explaining the nature of technological innovation in Chinese enterprises”, cu o datorie pe care Comisia Europeană o deținea, potrivit acesteia, împotriva Departamentului pentru Științe Juridice al aceleiași Universități din Salento, corespunzătoare contractului cu denumirea „Agreement JUST/2010/JPEN/AG/1540 – Judicial Training and Research on EU crimes against environment and maritime pollution”.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive de drept.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea articolelor 3 și 24 din Constituția italiană, pe abuz de putere, pe exces de putere întemeiat pe prezumții eronate, pe lipsa cercetării, pe o eroare de fapt, precum și pe încălcarea și aplicarea inexactă a articolului 81 din Regulamentul financiar al Uniunii Europene.
 - În această privință, arătăm că compensația a fost pusă în aplicare cu încălcarea normelor europene privind caracterul cert, lichid și exigibil. În speță, debitorul contestă pretinsa datorie, astfel cum rezultă din corespondența depusă la dosar. Decizia Comisiei este unilaterală, în măsura în care, ca atare, încalcă principiul egalității.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea și aplicarea eronată a principiului eficacității ordinii juridice a Uniunii, pe încălcarea și aplicarea eronată a principiului unei bune gestiuni financiare și pe un exces de putere ca urmare a inexistenței cercetării.
 - În această privință, arătăm că sumele acordate pentru proiectul de cercetare al noului Departamentului pentru Inginerie și Inovare trebuiau să fie destinate numai continuării activității de cercetare pentru care acestea au fost acordate și nu puteau face obiectul unei compensații cu creanțe aferente altor activități decât cea pusă în aplicare prin proiectul de cercetare în discuție, sub sancțiunea încălcării principiului eficacității. Actele contestate ar aduce de asemenea atingere principiului unei bune gestiuni financiare dat fiind că, prin operarea compensației, Comisia nu a utilizat sumele acordate în conformitate cu destinația acestora.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea și aplicarea eronată a articolului 296 TFUE.
 - În această privință, arătăm că actul în litigiu nu îndeplinește obligația de motivare prevăzută la dispoziția citată anterior, întrucât nu indică nici sursele, nici motivele, nici condițiile juridice ale deciziei de a compensa sumele pretinse de Departamentul pentru Inginerie și Inovare cu sumele solicitate de Departamentul pentru Științe Juridice.

**Recurs introdus la 14 iulie 2015 de Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC)
împotriva Hotărârii din 29 aprilie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauzele conexe F-159/12
și F-161/12, CJ/ECDC**

(Cauza T-395/15 P)

(2015/C 311/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC) (reprezentanți: J. Mannheim și A. Daume, agenți, D. Waelbroeck și A. Duron, avocați)

Cealaltă parte din procedură: CJ (Agios Stefanos, Grecia)

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 29 aprilie 2015 pronunțată în cauzele conexe F-159/12 și F-161/12, pentru motivele invocate în recurs și
- obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe săvârșirea unei erori de drept de către Tribunalul Funcției Publice cu privire la conținutul dreptului de a fi ascultat.
 - fără a se întemeia pe o jurisprudență și fără să motiveze în mod special, Tribunalul Funcției Publice a adoptat o interpretare extensivă a conținutului dreptului de a fi ascultat, aplicare nu numai în cazul afirmațiilor care privesc o persoană fizică, dar și în cazul consecințelor imputate comportamentului respectivei persoane fizice. În plus, abordarea adoptată de Tribunalul Funcției Publice cât privește conținutul dreptului de a fi ascultat este contrazisă chiar de constatările hotărârii atacate.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea unei erori de drept de către Tribunalul Funcției Publice în sensul că concluziile acestuia au depășit aprecierea aspectului dacă, în lipsa pretensei neregularități, procedura ar fi putut conduce la un rezultat diferit.
 - întrucât Tribunalul Funcției Publice a constatat că relația de încredere existentă între intimat și recurent era ruptă iremediabil, lipsa pretensei neregularități nu ar fi condus la un rezultat diferit.

Ațiune introdusă la 20 iulie – Morgan & Morgan/OAPI – Grupo Morgan & Morgan (Morgan & Morgan)

(Cauza T-399/15)

(2015/C 311/61)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Morgan & Morgan International Insurance Brokers S.r.l. (Conegliano, Italia) (reprezentanți: F. Gatti și F. Caricato, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Grupo Morgan & Morgan (Ciudad de Panamá, Panama)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: reclamanta.

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementele verbale „Morgan & Morgan” – cerere de înregistrare nr. 11 596 087.

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 7 mai 2015 în cauza R 1657/2014-1.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii formulate de reclamantă drept admisibilă și fondată;
- anularea deciziei atacate;
- autorizarea înregistrării definitive a mărcii comunitare nr. 11 596 087 pe numele Morgan & Morgan International Insurance Brokers s.r.l. pentru clasa 36;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 22 iulie 2015 – Republica Polonă/Comisia Europeană**(Cauza T-402/15)**

(2015/C 311/62)

*Limba de procedură: polona***Părțile**

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 11 mai 2015 [notificată ca documentul C(2015) 3228] prin care se refuză acordarea unei contribuții financiare din Fondul european de dezvoltare regională pentru proiectul major „Centrul european de servicii partajate – Sisteme logistice inteligente” în cadrul programului operațional „Economie inovatoare” ca ajutor structural în cadrul obiectivului „Convergență în Polonia”;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dispozițiilor coroborate ale articolului 41 alineatul (1), ale articolului 56 alineatul (3) și ale articolului 60 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006, precum și a principiului cooperării loiale, întrucât evaluarea proiectului nu a respectat limitele criteriilor de selecție definite de comitetul de supraveghere, deși aceste criterii nu au fost contestate de Comisie atunci când au fost stabilite, și pe încălcarea articolului 41 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 pentru nerespectarea vădită a termenului de evaluare a proiectului.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe interpretarea eronată a condițiilor de acordare a unei cofinanțări prin intermediul Fondului european de dezvoltare regională (FEDER), întrucât s-a considerat că numai investițiile care au cel la mare grad potențial de răspândire (difuzare) a inovației pot fi cofinanțate, și pe evaluarea eronată a proiectului, întrucât s-a considerat că acesta nu asigură respectarea programului operațional „Economie inovatoare” întrucât lipsește potențialul inovator.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe interpretarea eronată a condițiilor de acordare a unei cofinanțări prin intermediul FEDER, întrucât s-a considerat că pot fi cofinanțate numai investițiile care creează locuri de muncă calificate și pe evaluarea eronată a proiectului, întrucât s-a considerat că nu creează locuri de muncă calificate.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe evaluarea eronată a proiectului, întrucât s-a considerat că acesta nu asigură respectarea finalităților programului „Economie inovatoare” deoarece lipsește valoarea adăugată și efectul de stimulare.

Acțiune introdusă la 22 iulie 2015 – JYSK/Comisia

(Cauza T-403/15)

(2015/C 311/63)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: JYSK sp. z o.o. (Radomsko, Polonia) (reprezentant: H. Sønderby Christensen, lawyer)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei C(2015) 3228 final din 11 mai 2015 privind o contribuție financiară din partea Fondului European de Dezvoltare Regională (FEDER) pentru proiectul major „Centrul European de Servicii Partajate – Sisteme logistice inteligente”, care face parte din programul operațional „Economie inovatoare” pentru asistență din partea FEDER, în cadrul obiectivului Convergență în Polonia.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că JYSK a îndeplinit cerințele stabilite de guvernul polonez și finalitățile Programului operațional „Economie inovatoare” 2007-2013 (PO EI), precum și ale dreptului Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că proiectul este conform cu PO EI și cu dreptul Uniunii.

- Reclamanta susține că, în decizia sa, Comisia nu contestă conformitatea criteriilor stabilite în Submăsura 4.5.2. (anexa 2) cu PO EI și cu dreptul Uniunii. De asemenea, reclamanta susține că Comisia nu contestă conformitatea proiectului cu criteriile stabilite și/sau faptul că JYSK avea dreptul la un scor de 60,5 puncte.

3. Al treilea motiv, privind esența acestei acțiuni.

- Reclamanta susține că această acțiune nu are nimic de a face – în realitate – cu JYSK – întrucât toate părțile – inclusiv Comisia – sunt de acord cu faptul că JYSK a îndeplinit de fapt criteriile stabilite. Potrivit reclamantei, această acțiune constă prin urmare într-un diferend între administrația poloneză, pe de o parte, și Comisie, pe de altă parte, privind o problemă de legalitate. JYSK nu ar trebui să fie o victimă a acestuia.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că reprezentantul Comisiei a confirmat că administrația poloneză respectă dreptul Uniunii și PO EI.
- Potrivit reclamantei, este clar că Comisia a fost de acord cu toate cerințele stabilite și a că a acceptat atât PO EI, cât și punerea în aplicare concretă.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia încalcă repartizarea competențelor între Comisie și administrația poloneză și principiile subsidiarității și proporționalității.
- Reclamanta susține că Comisia nu are dreptul să refuze o susținere națională pentru motive a căror apreciere revine administrației poloneze – ca urmare a experienței precise în domeniu a acesteia din urmă. De asemenea, potrivit reclamantei, Comisia nu are dreptul să își întemeieze refuzul pe motive despre care avea cunoștința la data cererii JYSK. Se presupune că „Tabloul de bord” (Submăsura 4.5.2.) exprimă exact obiectivele și finalitățile PO EI, ambele fiind cunoscute de reprezentantul Comisiei din comitetul de supraveghere la data cererii JYSK. Corecta înțelegere/interpretare a PO EI, susține reclamanta, trebuie să ia în considerare cunoștințele specifice ale administrației poloneze privind locurile de muncă și competențele lucrătorilor din Radomsko, iar Comisia nu poate eluda în toate detaliile aprecierea administrației poloneze în cadrul punerii în aplicare a programului și nu este corect să se considere orice intenție sau „obiectiv” al PO EI drept decisiv, cum procedează Comisia. Potrivit reclamantei, corecta înțelegere a PO EI și a dreptului Uniunii trebuie să se întemeieze pe faptul că anumite dispoziții prezintă o importanță mai mare decât altele – astfel cum arată tabloul de bord (Submăsura 4.5.2.).
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe argumentele Comisiei.
- Reclamanta susține că niciunul dintre cele trei argumente principale nu era în vigoare și/sau decisiv în sensul pretins de Comisie și potrivit accepțiunii la care aceasta se referă la data cererii JYSK (iulie 2008). Potrivit reclamantei, acestea nu pot fi prin urmare relevante în această cauză și, în măsura în care Tribunalul le consideră relevante, nu erau decisive.

A acțiune introdusă la 27 iulie 2015 – Monster Energy/OAPI – Hot-Can Intellectual Property (HotoGo self-heating can technology)

(Cauza T-407/15)

(2015/C 311/64)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Monster Energy Company (Corona, Statele Unite) (reprezentant: P. Brownlow, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Hot-Can Intellectual Property Sdn Bhd (Cheras, Malaysia)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca figurativă care cuprinde elementele verbale „HotoGo self-heating can technology” – cererea de înregistrare nr. 11 418 101

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 4 mai 2015 în cauza R 1028/2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- anularea deciziei diviziei de opoziție din 21 februarie 2014 în procedura de opoziție nr. B2178567;
- refuzul înregistrării mărcii care a făcut obiectul opoziției;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ordonanța Tribunalului din 12 iunie 2015 – Matrix Energetics International/OAPI (MATRIX ENERGETICS)

(Cauza T-573/12) ⁽¹⁾

(2015/C 311/65)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei camera a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 63, 2.3.2013.

Ordonanța Tribunalului din 29 iunie 2015 – InterMune UK și alții/EMA

(Cauza T-73/13) ⁽¹⁾

(2015/C 311/66)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 114, 20.4.2013.

Ordonanța Tribunalului din 17 iunie 2015 – PRS Mediterranean/OAPI – Reynolds Presto Products (NEOWEB)

(Cauza T-166/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/67)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 142, 12.5.2014.

Ordonanța Tribunalului din 29 iunie 2015 – PSL/OAPI – Consortium Menager Parisien (Reprezentarea unui ceas)

(Cauza T-212/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/68)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 245, 28.7.2014.

Ordonanța Tribunalului din 10 iunie 2015 – Aalto korkeakoulusäätiö/OAPI (APPCAMPUS)

(Cauza T-255/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/69)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a noua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 235, 21.7.2014.

Ordonanța Tribunalului din 30 iunie 2015 – PAN Europe și Unaapi/Comisia

(Cauza T-729/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/70)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 7, 12.1.2015.

Ordonanța Tribunalului din 29 iunie 2015 – Closet Clothing/OAPI – Closed Holding (CLOSET)**(Cauza T-815/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 311/71)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 65, 23.2.2015.

Ordonanța Tribunalului din 26 iunie 2015 – Navitar/OAPI – Elukuva (NaviTar)**(Cauza T-93/15) ⁽¹⁾**

(2015/C 311/72)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 127, 20.4.2015.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO